Nr. 32. CZWARTEK 10 LUTEGO 1876. Rok 66.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ul. Czarneckiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł.; kwartalnie 3 zł.; miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

Zaproszenie do przedpłaty.

Za luty pocztą 1 zł. 35 ct., w miejscu 1 zł.

Na Gazetę z Przewodnikiem,

Za luty pocztą 1 zł. 65 ct., w miejscu 1 zł. 30 ct.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 10 lutego.

W klubie lewicy dr. Suess zaproponował zmianę organizacyi stronnictwa wiernokonstytucyjnego w ten sposób, ażeby ono tworzyło całość jednolitą na wzór liberalnego stronnictwa w Węgrzech. Ponieważ dr. Suess postawił swój wniosek w skutek osobistych spostrzeżeń zrobionych w Budapeszcie, dokąd udał się na pogrzeb ś. p. Deaka, ponieważ dalej dr. Suess nadto wżył się w stosunki klubów wiernokonstytucyjnych, ażeby bez ścisłego zbadania rzeczy przyznawał wyższość węgierskiej organizacyi stronnictw, więc głos jego będzie bardzo wpływowym i łatwo doprowadzić może do skutku taką organizacyę stronnictwa wiernokonstytucyjnego, jaka faktycznie istniała w dawnej, pośrednio wybieranej Radzie państwa. Ale czy stosunki nie zmieniły się teraz tak, że co dawniej było praktycznem i korzystnem, dziś okazać się może niedostatecznem albo zmianą na gorsze? To pytanie obudzą może ostatnie uchwały klubów wiernokonstytucyjnych w znanej sprawie opłat skarbowych. Klub lewicy ponownie uchwalił niedopuścić nawet szczegółowej rozprawy nad projektem ustawy o tych opłatach, klub postępowy powziął taką samą uchwałę, a trzeci klub wiernokonstytucyjny, t. j. centrum stanęło po stronie ministra skarbu. Skoro sprawa ta przybrała już dawno charakter kwestyi politycznej, więc niezgodność klubów co do stanowiska, jakie w obec niej zająć mają, a dalej fakt, że odmowne uchwały klubów lewicy i postępowego są dziełem silnej, dezorganizacyjnej agitacyi domowej, więc wątpliwość powyżej poruszona znajdzie zapewne w kołach poselskich wyraz, i wymagać będzie wszechstronnego rozbioru propozycyi dr. Suessa.

Z mowy tronowej, którą królowa angielska zagaiła przedwczoraj nową sesyę parlamentu, nie można wysnuć wniosku, czy ziszczą się niepomyślne przepowiednie o gabinecie Disraelego. Mowy tronowe w Anglii i Prusiech od dawna są tylko aktem inauguracyjnym, który o niczem nie przesądza i nie stara się zapobiedz przewidywanym albo zapowiadanym zwrotom parlamentarnym. Każdy ustęp angielskiej mowy tronowej z osobna i wszystkie razem zawierają w sobie dość materyału palnego, jeżeli stronnictwo liberalne uzna, że może z nadzieją powodzenia rozpocząć walkę o władzę. Sama sprawa niewolników, szukających schronienia i wolności na okrętach angielskich, wystarczyłaby do obalenia najpotężniejszego gabinetu angielskiego, bo poruszyła ona wszystkie umysły do głębi i nie wymaga nawet zbyt wielkiej zręczności opozycyjnej, ażeby wyzyskaną została na niekorzyść rządu. Ale jak słusznem jest twierdzenie stronnictwa liberalnego, że gabinet Disraelego nie ziścił oczekiwań, któremi ogół przed trzema laty witał jego powrót do steru, tak z drugiej strony nie mniej słusznem jest twierdzenie torysów, że stronnictwo liberalne nie wzmocniło się po niedawnych klęskach tak dalece, by już napowrót objąć mogło ster rządów. Jest ono w tej chwili nawet o tyle słabszem, że nie posiada na czele tak wytrawnego i znakomitego kierownika, jakim był Gladstone. Do zmian zaś takiej doniosłości politycznej potrzebną jest rzeczą, ażeby korzystną sytuacyę opanowali ludzie zdolni do jej wyzyskania.

Urzędowanie ambasadora niemieckiego w Paryżu księcia Hohenlohe jest tak cichem i normalnem, jak gdyby już zatarte zostały wszystkie ślady roku 1870, który w pierwszej chwili zdawał się stanowić wieczną, niczem nie dającą się wypełnić przepaść pomiędzy dwoma sąsiedniemi narodami. Poprzednicy księcia Hohenlohe a mianowicie hr. Arnim przestrzegał także na pozór spokojnej obojętności a raczej lojalnej neutralności w obec wewnętrznych spraw francuskich. Że neutralność ta była jednak tylko pozorną, dowiodły później akta dyplomatyczne odczytane w procesie hr. Arnima i drukowane w broszurach i dziennikach. Po smutnym przykładzie upadku, który spotkał hr. Arnima za to, że na własną rękę prowadził politykę i często o stosunkach francuskich wyrabiał sobie zdanie odmienne od tego, jakie miał ks. Bismarck, zapewne nie tak prędko pokusi się jaki ambasador o samodzielność i oryginalność poglądów swoich. Z własnej inicyatywy tedy książę Hohenlohe pewnie nie wmięsza się do spraw wewnętrznych Francyi a z Berlina nie otrzyma takiej inicyatywy, bo obojętne przypatrywanie się obecnej kampanii wyborczej najlepiej odpowiada w tej chwili interesom niemieckim. Francya jest rozdartą na stronnictwa pozbawione wszelkiej spójni, wszelkiej łączności a namiętność polityczna znowu zaczyna zagłuszać względy na dobro publiczne tak jak przed laty, gdy Zgromadzenie narodowe było widownią całego szeregu opłakanych skandalów. Wybory do senatu mają w każdym razie to znaczenie, że wprawdzie do r. 1880 republika będzie nominalną formą rządu francuskiego, ale stronnictwa monarchiczne nie mają jeszcze zamkniętej drogi do swoich celów. Jeżeli w ten sam sposób wypadną wybory do izby niższej, to Niemcy będą miały pewność, że do r. 1880 wykluczoną jest wszelka możliwość wojny odwetowej. A Niemcom chodzi tylko o zwłokę, bo im dłuższą będzie ta zwłoka, tem mniejszem jest według ich zdania prawdopodobieństwo, ażeby stygnąca stopniowo żądza odwetu doprowadziła do wybuchu.

Odezwa koryfeuszy bonapartystowskiego stronnictwa do wyborców na wyspie Korsyce potępia stanowczo zasadę, że należy dopełnić miary złego, ażeby ztąd dobre wynikło. Zasada ta ma wielkie znaczenie przy wyborach francuskich i jeżeliby równie stanowczo odrzuciły ją wszelkie inne stronnictwa, społeczeństwo francuskie mogłoby być spokojnem o skład izby niższej. Dnia 20 lutego w bardzo wielu okręgach będzie się ważył wybór między radykalnym, republikańskim lub monarchicznym kandydatem. Wśród takiej walki tworzą się koalicye mimowolne w jednej chwili, niejako na poczekaniu. Czy zawiść wzajemna pomiędzy republikanami a monarchistami różnych odcieni sięga tak daleko, że każde stronnictwo gotowe będzie głosami swojemi oddać mandat radykalnemu kandydatowi, ażeby z urny wyborczej nie wyszedł republikanin lub monarchista? Radykalni kandydaci liczą na to niezawodnie i to niemało przyczynia się do tak wielkiej otuchy, z jaką przystąpili do akcyi wyborczej. Bonapartyści pierwsi wystąpili z oświadczeniem, że nie będą dopełniać miary złego, ażeby ztąd dobre wynikło, tj. że w danym razie nie będą popierać radykałów w tym celu, ażeby obawa przed katastrofą społeczną utorowała im drogę do ponownego „ocalenia“ społeczeństwa. Dlaczego bonapartyści występują pierwsi z tak chwalebnem hasłem? Czy czują jaki wyrzut sumienia z powodu wyborów senatorskich, czy tylko chcą zaćmić inne stronnictwa monarchiczne dobrym przykładem? Organa ich wysuwają jedynie ostatni motyw a przeciwnicy mówią, że bonapartyści chcą zrehabilitować się, gdyż przy wyborze senatorów w niejednem miejscu rzucili swoje głosy za radykałami, ażeby udaremnić wybór republikanina umiarkowanego lub monarchisty innej kategoryi. Być może, że w roznamiętnieniu wyborczem zaszły takie wypadki, ale któreż stronnictwo może powiedzieć, że jest zupełnie czystem pod tym względem? Dowodów na to nie braknie każdemu z malkontentów, który chciałby w ten sposób osłodzić sobie doznaną porażkę. Nawet legitymiści, którym nikt nie może odmówić prawie bohaterskiej stałości dla zasad przez siebie wyznawanych, dopełnili raz miary złego sądząc, że z tego odniesie korzyść ich dobra sprawa. Przypominamy wybory do senatu z łona Zgromadzenia narodowego, zkąd dzięki legitymistom dostało się do senatu kilkunastu radykałów i wielu republikanów, o których umiarkowaniu bardzo powątpiewać można.

Siedm grzechów towarzyskich

VII.

Słabostki.

— *Dieu! que je voudrais connaître le faible de chacun!* — mówiła panna Lespinasse, jedna z koryfeuszek salonowych XVIII wieku, wiedząc, że byłby to pewny zadatek królowania w towarzystwie.

Temu pochwalić smak w urządzaniu pomieszkania, tamtego zapewnić, że znakomicie jeździ na koniu, innego dowcip ocenić -- a łatwo serca pozyskać, bo ludzie tam są najsłabsi, gdzie się ich umysł najsilniej przywiązał...

Nie znajdziesz prawie wykształconego człowieka, któryby nie miał swej słabostki. Jeden ma ją w wyższym, drugi w niższym stopniu; ten zawsze na nią zejdzie w rozmowie, tamten potrafi nad nią panować i wie, że nie wszystko innych obchodzi, co jemu leży na sercu.

— Zkądże powstaje najbardziej wyrafinowane głupstwo jeżeli nie z najbardziej wyrafinowanego rozumu? — pyta jeden dawny pisarz — pomiędzy jednem a drugim wązkie tylko przejście...

Tak jest w istocie. Któż widział prostego chłopa, któryby miał słabostki, zbierał miski z amatorstwa, albo chodził z upodobaniem przypatrywać się jednemu i temu samemu widokowi na pobliskiej górze. Prości ludzie podlegają złym skłonnościom ale „maniaków“ znajdziesz tylko w klasach wykształconych, bo do słabostek potrzeba natury więcej wyrafinowanej, a może bardziej chorobliwej

Stracony dla towarzystwa, kto się da opanować jakiejś słabostce, bo w lot się staje monotonnym. Jak mucha brzęczy tylko jednym i tym samym głosem nad uszami drugich i pomaga im do zasypiania, sądząc, że musi ich jak najlepiej bawić, skoro się sam bawi tem co opowiada i do czego wraca po tysiąc razy...

Znałem pseudo-uczonego, który się zajmował badaniem stosunków rodzinnych dwojga Oświęcimów; pracował nad tem od czasu jak się stał rozumną istotą, do żadnych ważnych nie przyszedł rezultatów, a gdziekolwiek się znalazł, wszędzie wracał do swego tematu, i rozmowa o czem innem jeżeli nie nie o Oświęcimiach nudziła go w wysokim stopniu.

Don-Kiszot z Sanszo-Panszą spotkali autora, który im wykładał, że życie poświęcił ważnej pracy — wynalezieniu, kto pierwszy kichnął? Sterne w swej powieści *Tristram Shandy* przedstawił zacny charakter wuja Toby, który ze swym towarzyszem, starym kapralem sypał zawsze szańce w ogrodzie, jakgdyby się przygotowywał do napadu nieprzyjaciół; Copperfield Dickensa robi znajomość z panem Dick, któremu wątpliwość co do daty śmierci Karola I nie daje spokoju... i tysiące podobnych naliczyćby można dziwaków.

Natura niewyczerpaną jest w pomysłach do ludzkich słabostek, i zdawałoby się, że szczególne ma w tem upodobanie, aby nas robić śmiesznymi. Nie mówiąc już o takich uczonych słabostkach o jakicheśmy wspomnieli — każdy z nas ma swą większą lub mniejszą, bardziej lub mniej komiczną słabostkę. Ktoś w Paprockim i Niesieckim utopił swe zdolności i całe życie szuka przodków, o których nie wiedzą dzieje; inny mając zbyt szpetną twarz jest przekonany, że wszystkie się w nim kochają kobiety.

— Dla czego nigdzie nie bywasz? — pytałem się nieraz podstarzałego już kawalera...

— Zanadto jestem uczciwym, aby korzystać z mego szczęścia do kobiet — brzmiała odpowiedź -- jestem przekonany, że państwo Józefowie rozwodzą się z mojej przyczyny, chociaż dalibóg nie dałem do tego powodu. Skończyłem na tem i nie wchodzę zupełnie w towarzystwo kobiet.

Kto inny ma się za wielce dowcipnego i przyjemnego, jest przekonanym, że nikt od niego lepiej nie opowie jakiegoś zdarzenia, nikt bardziej jak on nie rozweseli towarzystwa.

Najczęściej zaś zdarza się, że zarozumiałość na zaletę, której się właśnie nie posiada — jest ową słabostką. Petrarka gruntował swą sławę na łacińskiem dziele, którego nikt nie czyta; któremuś ze sławnych wojowników daleko więcej chodziło o wygranie partyi szachów aniżeli bitwy; Frydryk Wielki rozdzierał uszy swych dworaków fletem i francuskiemi wierszydłami... W codziennych stosunkach spotykamy ułomnych zadowolonych swoją pięknością, wirtuozów nie mających najmniejszego talentu do muzyki, a popisujących się swą grą przed każdem towarzystwem, deklamatorów, u których wiersz płynie jak po grudzie; poetów piszących wybornie kupieckie listy ale nie sonety.

Nikt nie jest zadowolonym z tego co ma, ale chciałby coś innego posiadać, ztąd pochodzą fałszywe tony, wydobywające się ciągle z towarzyskiej orkiestry. Blondyna chciałaby być brunetką, farbuje włosy, i w żółte ubiera się kolory, kobieta otyła sznuruje się i ściska, będąc pewną że ma bardzo kształtną kibić; inna szczególnie ceni swą czerwoną rękę albo głos chrypliwy. Na każdym kroku spotykamy podobne przykłady.

Trzeba zaś wiedzieć, że nie ma mniej toleranckich istot, jak ludzie z podobnemi słabostkami, nie dopuszczają bowiem innych słabostek a swych własnych wad nie widzą; jedna od drugiej chce być wyższą, jedna chce drugiej przewodzić. Niby dziwnego nie było, gdyby orzeł żółwiem pogardzał, ale żółw orłowi płaci pogardą i lekceważeniem. Jeden ma skrzydła, drugi ma skorupę, każdy mniema, że jego przymiot lepszy. Stara panna, która sobie postawiła za cel życia wypielęgnowanie astrów o brązowych i niebieskich listkach, westchnęła z politowaniem nad drugą, która chce dojść do rasy kotów o czterech kolorach. Historyk chlubiący się tem, że o dwa dni sprostował datę śmierci Kadłubka, lekceważy pracę naturalisty, który po kilkoletniej pracy odkrył nową barwę motyla. Gospodarz liczący zyski na krocie ruszy ramionami na spekulacyjne abstrakcye filozofa; prawnik wzgardzi poetą:

Czy wiersz pomoże do praw układania,
Alboż się zboże po wierszach urodzi?

Wyłączność jest charakterystyką słabostek i racyą ich bytu. Kto uznaje wyższość drugiego nad sobą — ten tem samem zrzeka się swych słabostek. W tem też tkwi jedna z najważniejszych towarzyskich trudności; nikt nie chce kapitulować, każdy radbyrej wodzić stosownie do swych wyobrażeń,

KORESPONDENCYE.

Wiedeń, 8 lutego.

☧ Wszystkie prawie dzienniki składają dziś życzenia hr. Andrassemu, chwaląc jego sukces w sprawie wschodniej. Jakikolwiek bowiem jeszcze weźmie obrót rozpoczęta przez trzy mocarstwa północne akcya dyplomatyczna, poparta przez Anglię, Francyę, i Włochy, w każdym razie dotychczasowe owoce polityki zagranicznej hr. Andrassego są bardzo korzystne. Pierwszy okres kampanii jego kończy się wygraną. Trudno więcej żądać, jak to, co się stało. Nota hr. Andrassego, lubo napisana w formie najuniemiarkowańszej, była niewątpliwie aktem interwencyi w sprawy wewnętrzne obcego mocarstwa; mimo to Francya — widząc jednomyślność opinii europejskiej — przyjęła bez zastrzeżenia propozycye hr. Andrassego, niepodnosząc żadnego protestu przeciw uprawnieniu noty. Rossya w r. 1863 za powstania w Kongresówce zupełne inne zajęła stanowisko, albowiem odrzuciła wszelką myśl interwencyi dyplomatycznej w wewnętrzne sprawy rossyjskie. To też Austrya, Anglia i Francya wówczas nieszczęśliwą prowadziły kampanię przeciw Rossyi. Dziś państwa północne w lepszej znajdują się pozycyi wobec Turcyi, słabej i opuszczonej zupełnie przez Europę. Ileż to przewidywano trudności i pozeszkód w całej tej akcyi dyplomatycznej hrabiego Andrassego; obawiano się niezgody trzech mocarstw, oporu Anglii i Turcyi i t. d. Żadna z tych obaw nie ziściła się na szczęście. W 48 godzin po ogłoszeniu noty hr. Andrassego w *Gazecie Kolońskiej* nadeszła odpowiedź turecka wiadomej treści. Dzienniki podnoszące zasługę hr. Andrassego słusznie zwracają uwagę, że bynajmniej nie skończyło się jeszcze zadanie przywrócenia pokoju w Bośnii i w Hercegowinie, tudzież przeprowadzenie reform, a raczej ich kontrola, co będzie rzeczą wielce trudną. Dalej dzienniki mniemają, że rychłe zakończenie powstania zawisło od dobrej woli księstw Serbii i Czarnogóry, tudzież od najściślejszej neutralności ze strony władz w Dalmacyi i Kroacyi, przyczem nie brakuje znanych wycieczek przeciw namiestnikowi baronowi Rodiczowi, który jako przyjaciel Słowian dalmackich nigdy nie posiadał sympatyj kół liberalnych i niemieckich. Bardzo dobrze uczyniła *Wehr-Ztg*, organ wojskowy, że wystąpiła energicznie przeciw pogłoskom, jakoby armia nie była zadowoloną z polityki hr. Andrassego i jakoby tęskniła za wojną i za okupacyą Hercegowiny. *Wehr-Ztg* oświadcza, że armia zawsze gotową jest do walki, ale że nie prowadzi polityki na własną rękę, lecz słucha rozkazów Najj. Pana.

W obec wypadków na Wschodzie i sukcesu dyplomatycznego hr. Andrassego odrzucenie konwencyi rumuńskiej przez Radę państwa byłoby niemałym błędem politycznym. Niebezpieczeństwo to atoli minęło zupełnie. Przyjęcie konwencyi nie podlega wątpliwości. To, co jeden z dzienników pisze o potrzebie $2/3$ części głosów w Izbie dla przyjęcia konwencyi rumuńskiej, jako naruszającej prawo obywatelskie żydów austryackich, jest interpretacyą śmieszną ustaw zasadniczych. Przedłożenie rządowe o należytościach stemplowych zawsze jest zagrożonem.

Podług depeszy w *Nowej Pressie* lwowskie pisma podobno mówią o bliskiej nominacyi hr. Ludwika Wodzickiego marszałkiem krajowym na sesyę sejmową w marcu. Możemy was zapewnić, że o tej nominacyi mowy niema. Hr. Wodzicki wyjechał w niedzielę wieczór do Wersalu do swej żony i nie wróci przed kwietniem do Galicyi.

Sprawozdanie

z czynności rady Wydziału krajowego za czas od 1 października do 31 grudnia 1875

(Dokończenie.)

Wydział krajowy udał się do c. k. Prezydyum Namiestnictwa z przedstawieniem, ażeby wyjednało u c. k. Rządu rychłe załatwienie wniosków Wydziału krajowego dążących do ulepszeń w sprawie przeprowadzenia poborów wojskowych, a które to wnioski poparł Wysoki Sejm w swej rezolucyi do c. k. Rządu uchwalonej dnia 22go grudnia 1873. Wydział krajowy wezwał oraz c. k. Prezydyum Namiestnictwa o udzielenie mu odpisu rozporządzenia c. k. Ministerstwa z d. 15 marca 1875 do l. 12.944 normującego sposób prowadzenia ksiąg metrykalnych ludności izraelickiej w Galicyi wraz z odpisem właściwej instrukcyi ministeryalnej.

Oświadczono c. k. Namiestnictwu swe zdanie co do ułożenia taryfy cen wynagrodzeń za podwody wojskowe w Galicyi według miary i wagi metrycznej.

Przychylono się do wniosków JW. Piotra hr. Moszyńskiego jako kuratorya fundacyi Russanowskiej a to w treści następującej:

1) ażeby dożywotnie obdarzenia dla Feliksa Blizińskiego, Jana Szelechowzkiego, Stanisława Strzemiecznego, Konst. Herubowicza, Henryka ks. Ponińskiego, Ludwika Nabielaka i Seweryna Goszczyńskiego aż do wysokości rocznej kwoty 300 złr. podwyższone zostały;

2) ażeby utworzyć dwa nowe obdarzenia dożywotnie o rocznej kwocie 300 złr. i nadać takowe Rochowi Rupniewskiemu w Liwerpolu w Anglii i Janowi Brawackiemu w Paryżu z terminem wypłaty dwóch półrocznych rat z góry 1go listopada i 1go marca.

W myśl powyższej uchwały wydał Wydział krajowy dekreta i zarządził stosownie względem asygnaty obdarzeń dla pierwszych siedmiu począwszy od 1 stycznia 1876, zaś dla dwóch ostatnich począwszy od dnia 1go listopada 1875.

Zawiadomiono okólnikiem wszystkie Wydziały powiatowe o terminach w których się na przyszłość odbywać mają coroczne ćwiczenia w broni urlopników i rezerwistów tudzież żołnierzy obrony krajowej, a to na mocy wydanych w porozumieniu się z c. k. Namiestnictwem rozporządzeń c. k. Jeneralnej komendy i komendy obrony krajowej we Lwowie.

W skutek odezwy c. k. Prezydyum Namiestnictwa donoszącej Wydziałowi krajowemu iż gmina Kokołów w powiecie Wielickim wzbrania się wziąć czynny udział przy komisyi sądowej, zajmującej się czynnościami względem zaprowadzenia instytucyi ksiąg hipotecznych, zawezwano Wydział powiatowy w Wieliczce, ażeby pouczając gminę że księgi gruntowe służą właśnie dla podniesienia najżywotniejszych interesów ludności, skierował takową na drogę zgodną z jej własnem dobrem.

Wydział krajowy poparł najusilniej u c. k. Rządu przedstawienie rady powiatowej w Jaśle, ażeby posterunek żandarmeryi w Jaśle o czterych żandarmów powiększonym został, tudzież ażeby ustanowiono nowe posterunki żandarmeryjne w Ołpinach, Kołaczycach i Dębowcu.

Przedstawienie Wydziału powiatowego w Jaśle o przyspieszenie utworzenia trybunału I instancyi w Jaśle, uchwalił Wydział krajowy przedłożyć c. k. Ministerstwu sprawiedliwości a to z odwołaniem się do uchwał Wys. Sejmu z dnia 15 grudnia 1873 i z d. 4 maja 1875.

Uchwalono:

a) na mocy końcowego ustępu § 19 ustawy państwowej z 27 lipca 1871 Nr. 88 Dz. u. p. zarządzenia odnoszące się do wykonywań szupasowych i obowiązujące wszystkie władze autonomiczne od d. 1 stycznia 1876; — tudzież

b) na mocy art. IV ustawy kraj. z d. 15 listopada 1874 Nr. 65 (Dzien. ust. i rozp. kraj.) przepisy ustanawiające kwoty ryczałtów szupasowych na trzechletni peryod za czas w latach 1876, 1877 i 1878. Wydział krajowy zastrzegł sobie wszakże prowadzenie dalszych rokowań z c. k. Namiestnictwem w sprawie uregulowania szupaśnictwa.

Na zapytanie c. k. Namiestnictwa w sprawie poruszonych przez niektóre c. k. Starostwa wątpliwości co do postępywania szupasowego, oświadczył Wydział krajowy swe zdanie oparte na zasadach zawartych w ustawie państwowej z d. 27 lipca 1871 Nr. 88 dz. ust. p.

§ 24 został tak wystylizowany: „Grzywny nałożone za zbrodnie nie mogą być niższe niż 10 zł., za wykroczenia 5 zł. a za przestępstwa 1 zł. Przy wymiarze grzywny należy uwzględniać stosunki majątkowe, zarobkowe i dochodowe zasądzonego.

SPRAWY MONARCHII

— D. 6 b. m. pojawiła się w Pradze u kardynała Ledóchowskiego deputacya szlachty czeskiej składająca się z ks. Jerzego Lobkowitza, hr. Fryderyka Thuna, hr. Bonquoy i br. Zessnera i złożyła mu adres hołdu. Następnie przybyła deputacya Polaków bawiących w Pradze. D. 7 b. m. wyjechał ks. kardynał do Wiednia.

— Posiedzenia Izby niższej sejmu węgierskiego rozpoczęły się po kilkudniowej przerwie d. 7 b. m. Przewodniczący Ghyczy zdał sprawę o pogrzebie Deaka, nadmieniając, że komissya krajowa przedłoży wkrótce obszerne sprawozdanie. Tymczasowo nadmienił przewodniczący, że przy pogrzebie był reprezentowany cały naród węgierski, korona i Najdostojniejszy dom cesarski. Minister komunikacyj przedłożył trzy projekta, a mianowicie, projekt o zaciągnięciu pożyczki na uregulowanie spraw dróg żelaznych źle wyposażonych, projekt zmiany koncessyi dla drogi żelaznej Banreve-Nadasd i projekt o przekształceniu konnej koleji żelaznej Tyrnau-Szered na parową kolej żelazną. Przystępując do porządku dziennego obradowała Izba w dalszym ciągu nad projektem ustawy o modyfikacyi norm w sprawie sprzedaży tytoniu.

— *Pester Corr.* donosi: Wobec pogłosek, że między ministrem-prezydentem a wybitnemi osobistościami, należącemi do stronnictwa Deaka, zaszły nieporozumienia, widzieli się niektórzy członkowie byłego stronnictwa Deaka zniewoleni wyrazić ministrowi-prezydentowi i naczelnikowi stronnictwa liberalnego, że bezwarunkowo będą popierali gabinet obecny we wszystkich dążnościach mających na celu pożytek kraju. Przy tej sposobności naradzano się także w jaki sposób mają być zapisane wiekopomne zasługi Deaka w węgierskich księgach ustaw. Stanowcza decyzya w tej mierze ma być powziętą na konferencyi klubu. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, iż nikt nie podniesie zarzutu przeciw inartykulacyi tych zasług.

— Wieczorem d. 7 b. m. odbyła się konferencya klubu liberalnego. Byli na niej obecni wszyscy ministrowie. Minister prezydent upraszał, ażeby stronnictwo dało rządowi kilka dni czasu celem przedłożenia sejmowi wniosków o uwiecznieniu pamięci Deaka. Rząd nie chce zrzec się inicyatywy w tej sprawie; przeciwnie, mniema, że od niego powinny wyjść wszelkie propozycye, głównie zaś wniosek wystawienia pomnika. Na tej konferencyi odczytano wśród hucznych oklasków odezwę opozycyjnej prawicy, która zgadza się z wszystkiemi propozycyami mającemi na celu uwiecznienie pamięci Deaka.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z parlamentu niemieckiego.)

Rozprawy parlamentarne z dnia 5 bm. były niejako dalszym ciągiem posiedzenia z dnia poprzedniego, o którem wczoraj zdaliśmy sprawę.

Dep. Ludwig (z centrum) wykazywał, że ustawa o zarządzie funduszu inwalidów została naruszoną, że przeto usprawiedliwione są zarzuty, jakie podnoszono wczoraj tak przeciw kanclerzowi jak i niektórym deputowanym.

Kapitały funduszu inwalidów zostały ulokowane wprzód, nim przystąpiono do utworzenia władzy zarządzającej. Gdzie takie rzeczy dzieją się, tam dziwić się nie można, że nieufność między ludnością wzrasta. Ta nieufność do niektórych osób zwiększy się jeszcze w skutek odkryć poczynionych przez pana Glagau w broszurze pod tyt. *Der Börsen- und Gründungsschwindel*, gdzie wyraźnie zarzucono niektórym deputowanym, że mieli udział w zyskach tej spekulacyi z funduszem inwalidów *(wielka niespokojność, wiceprezydent Hänel wzywa mówcę do porządku.)* Nie wiem, czy zarzuty te są uzasadnione. *(Dep. Richter: „milcz pan zatem!“)* Faktem jest jednak, że osoby zajmujące wybitne stanowisko w parlamencie odniosły korzyść z tej lokacyi kapitałów *(oho!)* Jeżeli to prawda, w takim razie łatwo pojąć, że między ludnością szerzy się nieufność, o której zresztą nie wiem, czy jest uzasadniona. Nie oskarżam nikogo, wyjaśniam tylko dlaczego między ludnością panuje niedowierzanie. (Głosy: *wymienić nazwiska!*) Wymieniam

---

więc gdy się zejdzie kilkanaście odmiennych słabostek, to nam się zdaje, że jesteśmy wśród początkującej orkiestry, gdzie każdy instrument nastraja się na swoją nutę, nie troszcząc się o sąsiada.

Kobiety najłatwiej poznają się na słabostkach, najłatwiej też je umieją zneutralizować i do jednej towarzystwo nastroić harmonii — z czego też wynika, że w ściśle męzkiem towarzystwie, nigdy nie mogą obok siebie ostać się tak różnorodne usposobienia i charaktery, jak w towarzystwie, gdzie spryt i oględność kobiety czuwa nad tem, aby jedna słabostka nad drugą nie brała góry i nie wyrazdała się w otwartą walkę. Nie idzie jednak za tem, aby pod powłoką towarzyskiej ogłady nie wrzały antypatye, które ostatecznie tylko w słabostkach mają swoje źródło. Ten z namiętnością rozmawia o sztuce pomimo że się na niej nie rozumie, tamten zawzięcie maluje, a kolorów rozróżniać nie umie — takie słabostki łatwo wchodzą ze sobą w kolizye i wybuchają nienawiścią. W dobieraniu towarzystwa przedewszystkiem wzgląd na to mieć trzeba, aby nie zaprosić dwóch ludzi, z których n. p. jeden zbiera namiętnie saską a drugi sewrską porcelanę; trzeba bowiem bardzo szczęśliwych okoliczności, aby się ze sobą nie przymówili, aby jeden drugiego nie miał za człowieka, w którego głowie nie zupełny panuje porządek...

Dwie kobiety zarozumiałe na piękność swych rąk, z pewnością wyjdą z niesmakiem z wieczoru; dwaj artyści-muzycy nie znoszą się pod jednym dachem. Znana to rzecz, że najznakomitsi wirtuozi obrażają się, jeżeli obok nich prosi się kogoś drugiego, kto się podobnym szczyci talentem. Widziałem raz starą pannę zalewającą się łzami z tego powodu, że wpuściła do klatki dwa czubate kanarki i jeden drugiego zadziobał — tak samo się dzieje pomiędzy ludźmi; im rozłodnicjej-sze słabostki, tem łatwiej pomiędzy nie sprowadzić harmonię.

Większość ludzkich antypatyi polega na podobieństwie słabostek, proszę tylko przejść w pamięci własne antypatye a po dokładniejszej analizie znajdziecie najczęściej, że ich powodem jest jakaś kolizya słabostek. Nie mówię już o kolizyach, wypływających ze słabostek serca, bo tych wszędzie pod dostatkiem, ale o sprzecznościach, mających swe źródło w innych skłonnościach lub ułomnościach człowieka.

Najznakomitszem powołaniem dobrego wychowania jest łagodzenie słabostek, układanie ich w ten sposób, aby jak najmniej wystawiały rożki. Kto po latach trzydziestu nie zna dokładnie swych słabostek i nie trzyma ich na wodzy, ten się nie uchroni od szyderczego po za sobą uśmiechu i niech będzie przygotowany, że wiele osób żywi do niego antypatyę. Ludzie, o których „dobrze mówią“ są to po większej części ci, którzy nauczyli się głęboko ukrywać swe słabostki, i nie odkrywają je jak tylko pomiędzy czterema ścianami. Droga do zyskania sobie sympatyi jakkolwiek otwarta, trzeba tylko wiele poświęcić drugim z własnych upodobań i trzeba nadto być pobłażliwym i pamiętać o bajeczce Krasickiego:

Żartował, a od śmiechu trzymał się za boki
Na ślepego kompana, patrząc jednooki.
Nadszedł, co krzywo patrzył; śmiał się; nadszedł stary,
I ten się śmiał, włożywszy na nos okulary—
Przyszedł nakoniec jeden z dobrze patrzających.
Żałował i wyśmianych i wyśmiewających:..

K. Ch.

Rada państwa.

Na posiedzeniu komissyi ekonomicznej w d. 6. b. m. rozprawiano o stosunkach traktatowych między Austryą a Turcyą z jednej a Austryą i Rumunią z drugiej strony. Po dłuższych rozprawach przyjęto wniosek dr. Herbsta, że wbrew wywodom sprawozdania dep. Fürtha, wystosowanego do Izby deputowanych, ma być tam wyraźnie wypowiedzianą zasada, że prawa wypływające dla Austryi z zawartych traktatów, będą utrzymane w całej mocy i że pod żadnym warunkiem nie należy zrzekać się tych praw. Następnie przystąpiła komissya do obrad nad artykułem I, o ogra niczeniu prawa własności co do austryackich Izraelitów zamieszkałych w Rumunii. Nie poczyniono w tej mierze żadnej zmiany, ale uchwalono na wniosek dep. Isbary'ego wyrazić w sprawozdaniu w formie właściwej ubolewanie, że istnieją podobne postanowienia wyjątkowe na niekorzyść austryackich poddanych wyznania izraelickiego.

Komissya Izby deputowanych, obradująca nad projektem nowej ustawy karnej, rozbierała d. 7 b. m. §§ 18—25 pierwszego rozdziału. Wszystkie te paragrafy, z wyjątkiem § 19 przyjęto zgodnie z wnioskami rządowemi; § 19 zaś został tak wystylizowany: Więzień puszczony na wolność pod warunkiem, że może być napowrót powołany do więzienia, ma na wolności pozostawać pod dozorem policyjnym.

zatem deputowanego Miquela, o nim to obiegają takie pogłoski.

Wiceprezydent dr. Hänel: Nie mogę pozwolić aby podnoszono tu takie oskarżenia przeciw deputowanym bez przytoczenia dowodów. Wzywam przeto mowcę po raz wtóry do porządku.

Dep. Lasker wyraził najprzód przekonanie, że dep. Ludwig mówił w imieniu własnem bez upoważnienia swego stronnictwa. „Jestem zwolennikiem otwartej krytyki, chcę aby publicznie wykazywano nadużycia, ale brzydzę się oszczerstwami i zarzutami, których udowodnić nie można. Niedawno ja sam wystąpiłem w interesie publicznym z osobistemi zaczepkami, ale podnoszę, że żaden z tych zarzutów nie był bez dowodu, i że komisya śledcza inne jeszcze wykryła nadużycia. Wówczas objawiono życzenie, abym zaprzestał moich oskarżeń, bo w przeciwnym razie i moi przyjaciele polityczni będą mogli liczyć na pobłażanie, bo i oni będą moralnie zabici. Odpowiedziałem na to, że byłoby największą przysługą dla mnie i mego stronnictwa, gdyby zarzuty tego rodzaju publicznie były traktowane. Trzy lata odtąd upłynęło a do dzisiaj nikt nie wystąpił z zapowiedzianemi rewelacyami; pojawiły się tylko oszczercze artykuły, a dziś odzywa się głos w tej Izbie: „Słyszałem o tem, ale nie wiem czy to prawda i nie biorę na siebie żadnej odpowiedzialności.“ Jak we Włoszech istnieje zwyczaj najmowania t. z. brawów tak i u nas znajdują się między publicystami *bravi*, którzy gotowi są każdej chwili szarpać honor innych. Nawet najwyższe koła towarzyskie nie brzydzą się podobnemi plotkami, ale chwytają je skwapliwie. Nawet tak poważny organ jak *Kreuz Ztg.* nie wahał się wystąpić z zarzutami przeciw najwyższym reprezentantom administracyi pruskiej i twierdzić, że działali wyłącznie w interesie firm kupieckich.“

Dep. Windthorst ubolewa, że dep. Ludwig wyrażał się nieparlamentarnie i niewłaściwie; nie przemawiał on w imieniu swych przyjaciół politycznych. Pan Windthorst zgadza się z dep. Laskerem, że nie należy oskarżać, nie mając w ręku dowodów, ale przypomina przy tej sposobności, że w podobny sposób postępowała sobie także prasa narodowo-liberalna ze stronnictwem centrum, bo nie mając żadnych dowodów ani powodów, oskarżała je o brak patryotyzmu a nawet o wspólność z mordercą Kullmanem.

Pan Lasker nie ujął się wtedy za frakcyą centrum. Przemawiał jeszcze pan Miquel *pro domo sua*, a dep. Grumbrecht wystawił świadectwo uczciwości swemu koledze.

Na tem skończyło się zajście.

(Ruch wyborczy we Francyi.)

Juliusz Favre przemawiał d. 4 b. m. na prywatnem zgromadzeniu wyborców 9 okręgu paryskiego za kandydaturą Thiersa. Dzienniki republikańskie donoszą, że Gambetta przyjął kandydaturę ofiarowaną mu przez najradykalniejszy okręg wyborczy w Paryżu, Belleville. Gambetta był 4 b. m. na posiedzeniu wyborców 3 okręgu paryskiego i przemawiał tam bardzo gorąco za kandydaturą swojego przyjaciela i współredaktora *République française*, Spullera. Mowę swą zakończył Gambetta następującym ustępem: „Odwołajmy cały personal administracyjny, który przeszkadza departamentom wypowiedzieć swe zdanie, a przekonamy się, że wszyscy obywatele poznają się jako synowie rewolucyi. Republika została utworzoną, czyż nam pozostaje jeszcze co do zdziałania? Demokracya musi dać dowody, że chce i umie rządzić. Trzeba więc takich wybierać, którzyby byli wstanie zastępować jak najlepiej interesa demokracyi. Gdy walka o ustanowienie monarchii ustała, trzeba nam będzie zająć się sprawami zagranicznemi, nie w widokach odwetu lecz w kierunku pozyskania Francyi sympatyi narodow europejskich, o którą słusznie możemy się ubiegać.“ — Ludwik Blanc przyjmował deputacyę kilku okręgów wyborczych w Paryżu, i oświadczył jej, że przyjmuje kandydaturę tylko w 5 okręgu (*Quarteir Latin*). Stowarzyszenie katolickie: *Nôtre Dame du Salut* urządza nabożeństwa w Paryżu, na których będzie prosić Boga, ażeby przyszłe wybory wypadły pomyślnie dla kościoła katolickiego. — Były prefekt Sekwany Haussmann zawiadomił telegraficznie wyborców pierwszego okręgu w Paryżu, iż przyjmuje ofiarowaną sobie kandydaturę.

(Otwarcie parlamentu angielskiego.)

Dnia 8 lutego odbyło się uroczyste otwarcie parlamentu angielskiego. Wszyscy reprezentanci państw zagranicznych byli obecni; królowa przybyła o godzinie kwadrans na trzecią. Mowę tronową, której treść wczoraj przyniósł nam telegram, odczytał lord kanclerz. Po jej odczytaniu rozpoczęły się w obu Izbach obrady nad adresem. W Izbie niższej, przywódzca opozycyi, markiz Hartington pod surową bierze krytykę politykę rządu. Disraeli w dłuższej mowie broni polityki swojej. Co się tyczy polityki wschodniej, rząd nie mógł odosabniać Anglii a równocześnie nie chciał zachęcać Porty do oporu. Jeżeli projekty reform nie doprowadzą do pożądanego celu, Anglia zachowa zawsze jeszcze wolność działania. Co do akcyj przekopu Sueskiego, nabyła je Anglia wtedy dopiero, gdy rząd słyszał, iż towarzystwo francuskie zamierza to uczynić pod uciążliwemi warunkami; Disraeli spodziewa się po missyi p. Cave, że interesa angielskie będą na przyszłość w zarządzie towarzystwa akcyonaryuszów przekopu reprezentowane w sposób najkorzystniejszy. Podczas pokoju posiadanie akcyj sueskich będzie dawało Anglii podwyższone bezpieczeństwo wolności związków Anglii z Indyami; jak zaś w przypadku wojny wypadłoby Anglii działać, pod tym względem mniema Disraeli, iż może się wstrzymać od wszelkich tłumaczeń. Anglia posiada na morzu Śródziemnem znaczne siły i ma tam zbrojne stanowiska, których nigdy się nie zrzecze; mimo to jednak nie ma Anglia na celu polityki zaczepnej. Gladstone zgadza się na politykę rządu wobec Porty; poczem Izba przyjmuje wniosek adresu na mowę tronową.

W Izbie wyższej podczas rozpraw nad adresem oświadczył lord Derby na uwagi Granvilla, że nie wie, czy propozycye hr. Andrassego skłonią powstańców do złożenia broni, ale w każdym razie widownia zaburzeń tak dalece zostałaby ścieśnioną, że powstanie straciłoby dzisiejszą ważność swoją. Anglia dała nocie Andrassego ogólne poparcie, a działalność jej w przyszłości jest zupełnie swobodna. Co się tyczy kwestyi Sueskiej, rząd prowadzi rokowania z Lessepsem. Po tych wyjaśnieniach Izba uchwala wniosek adresu.

(Walka przeciw Karlistom)

O zajęciu Durango przez wojska króla Alfonsa nadszedł do Madrytu taki telegram od generała Quesady: *Durango*, 5 lutego: „Zajęliśmy bez oporu Durango, zwyczajną rezydencyę Don Carlosa, i wysunęliśmy siły zbrojne aż do Ambiano. Pochód nasz był bardzo bezpieczny, ponieważ pozostawiliśmy oddziały wojsk w San Antonio de Urquida i w Ochandiano. Municypalność, duchowieństwo i mieszkańcy Durango nie opuścili miasta, pokładając ufność w karności naszego wojska. W Zornoza znaleziono wielki zapas saletry, który przewieziono do Bilbao.“ Z depeszy tej widać, że Karliści opuszczają wszystkie mniej warowne punkta, aby z tem większą nadzieją powodzenia bronić się na pozycyach, które mogą być utrzymane. W okolicach Very przyjdzie, jak się zdaje, do stanowczej bitwy. Organa przychylne karlizmowi gwałtownie uderzają na ministra francuskiego ks. Decazes, że pozwolił Martinezowi Campos zaprowiantować się we Francyi (sprowadził on z Bayonny na Ancharinea 200.000 racyj żywności); tą samą drogą otrzymał ten generał 370.000 nabojów.

(Głosy zagraniczne o nocie hrabiego Andrassego.)

Zaczynamy od dzienników angielskich. *Times* piszą: „Nota hr. Andrassego jest dokumentem bardzo długim, ale pisanym w tonie niejako popularnym, jak gdyby chciano, aby przez cały świat czytaną była i rozumianą; treść jej odznacza się szczerością i prostotą, z jaką rzadko można się spotkać w pracach dyplomatycznych. Nota nie zawiera ani jednego słowa, któreby mogło obrazić Portę; rząd austryacki i jego sprzymierzeńcy traktują sułtana jako niewątpliwego władzcę i ze stanowiska, że nim pozostanie. Ale mimo względności należnej zasadom i osobom, widać w wywodach noty pewną stanowczość, która nawet pobieżnie czytającemu ujść nie może, tem mniej zaś rządowi, do którego jest adresowaną. Nota sprawia wrażenie, że ci, od których wyszła pragną pogodzić strony spór wiodące, że trzy mocarstwa mają stale określoną politykę i nie interweniują na próżno. Doniosłość reform może być ograniczoną, ale reformy muszą być wprowadzone w życie, choćby nawet okazać się miała potrzeba odstąpienia od tradycyj dotychczasowej polityki wobec Porty“.

Pisma niemieckie nie wiele sobie obiecują po reformach projektowanych przez mocarstwa, a to nie dlatego, jakoby te reformy były niepraktycznemi, lecz z powodu, że uważają za rzecz wątpliwą, czy powstańcy zgodzą się na nie. Pismom tym nie wydają się także dostatecznemi rękojmie wykonania tych reform.

Prasa francuska nie wierzy w skuteczność wspólnego kroku mocarstw. *Temps* powiada, że nota hr. Andrassego nic nowego nie przynosi, ale groźby w niej zawarte mogą zaniepokoić. *Journal des Debats* stanowi jedyny wyjątek w tej mierze. Pisze on bowiem: „Nie zdaje nam się, aby Turcyi przyszło na myśl opierać się żądaniom, tem bardziej, że bardzo mało wymaga się od niej. Mocarstwa zachowały się wobec niej z prawdziwie dyplomatyczną względnością. Francya, Anglia i Włochy dały swe oświadczenia w formie, która nie może obudzić najmniejszej drażliwości; ograniczyły się one na wyrażeniu, że gdy według ich zdania nota hr. Andrassego nie zawiera nic sprzecznego z traktatem paryskim i *hattami* samejże Porty, może być bez żadnych zastrzeżeń zaleconą sułtanowi do uwzględnienia. Tym sposobem popierając projekt austryacki, mogły te mocarstwa zachować dla siebie zupełną swobodę działania, z którego zrobią użytek jedynie w celu poparcia rokowań mających na celu polepszenie losu Chrześcijan na Wschodzie i utrzymanie pokoju powszechnego“.

(O zamknięciu skupczyny serbskiej)

donoszą do *Pol. Corr.*: „Prezydent rady ministrów Kaljewicz odczytał d. 4 b. m. rozporządzenie książęce, na mocy którego tegoroczna sesya skupczyny została zamkniętą. Publiczność wiedziała po części, że w dniu tym ma nastąpić zamknięcie skupczyny, to też tłumnie zebrała się na posiedzeniu. Lożę dyplomatów zajęli wszyscy pełnomocnicy zagraniczni, obecni w Belgradzie. Około godziny 10 rano pojawili się w Izbie ministrowie. Powszechnie utrzymywano, że książę zamknie sesyę osobiście; lecz książę nie dał się do tego nakłonić, co przypisują niezadowoleniu jego z większości Izby. Zdaje się jednak, że księcia gniewa głównie ta okoliczność, że Skupczyna rozchodzi się, nie roztrząsnąwszy punktów oskarżenia przeciw dawnym ministrom konserwatywnym. Ponieważ sprawa ta zostaje w zawieszeniu, nie będzie mógł książę korzystać z usług oskarżonych mężów stanu. Z tego powodu niechciał książę przez długi czas podpisywać dekretu zamknięcia Izby; uczynił zaś to dopiero pod groźbą gabinetu podania się do dymisyi, co w chwili obecnej nie byłoby mu na rękę. Wśród takich okoliczności niechciał książę jawić się w Skupczynie. Po sprawdzeniu protokołu powstał minister-prezydent, oznajmiając, że ma w ręku rozporządzenie książęce. Deputowani podnieśli się z miejsc swoich, a publiczność poszła za ich przykładem. Minister odczytał rozporządzenie, poczem zawołano *Živio*. W krótce potem opuścili wszyscy salę obrad. Wybrano komisyę z 17 członków, która ma kontrolować rząd w wydatkach pieniężnych.“

KRONIKA.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej Żywieckiej z grupy gmin wiejskich odbędzie się dnia 7 marca b. r. w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. Starostwo.

— **Członkiem Rady powiatowej Podhajeckiej** z grupy większych posiadłości wybrany d. 24 stycz. p. Jędrzej Mikuli, dzierżawca dóbr z Gniłowód.

* **W sprawie meldowania** rozesłała temi dniami c. k. Dyrekcya policyi właścicielom i zawiadowcom domów następujące wezwanie: Od pewnego czasu nieprzestrzega publiczność przepisów meldunkowych z tą ścisłością, jaka ze względu na publiczne bezpieczeństwo i własną jej dogodność jest niezbędną. C. k. Dyrekcya policyi wzywa przeto Pp. właścicieli, zawiadowców, sekwestratorów i zarządców domów, tudzież wszystkich tych, ktorzy część swych pomieszkań innym odnajmują, lub też innych na mieszkanie lub na nocleg przyjmują, nauczycielów, guwernantki, młodzież szkolną i t. d. nakoniec czeladź, pomocników rzemieślniczych, terminatorów, sługi wszelkiego rodzaju i t. d. utrzymują, aby tem pewniej do 20 lutego r. b. o niej zameldowali osoby dotąd jeszcze niemeldowane, ile że w razie przeciwnym sami sobie przypisać by musieli niemiłe tego zaniedbania następstwa. Co do sposobu meldowania i wymeldowania — do czego druków w c. k. Dyrekcyi policyi dostać można — wskazuje się na rozporządzenie Wysokiego Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 28 kwietnia 1865 r. l. 4082/pr. obejmujące przepisy meldunkowe dla stołecznego miasta Lwowa. C. k. Dyrekcya policyi żywi przekonanie, że publiczność już ze względu na własną swą dogodność wesprze jej usiłowania, skierowane ku ujęciu i utrzymaniu licznej ludności miasta Lwowa w należytej ewidencyi i najściślejszem zastosowaniem się do przepisów meldunkowych ułatwi jej czuwanie nad publicznem bezpieczeństwem.

— **Bal prawników** odbędzie się 19 lutego w sobotę w sali domu narodnego i zakończy szereg balów w tym karnawale urządzanych.

— **Stowarzyszenie rękodzielników** «Gwiazda« urządza w sobotę, 12 b. m. pierwszą zabawę z tańcami w nowo przybudowanej sali. Biletów dostać można w biurze Stowarzyszenia.

— **Stowarzyszenie Pracy Kobiet** na karnawał poleca swoją pracownię krawiectwa damskiego, w której wykonywane są wszelkie zamówienia ubiorów damskich, mianowicie zaś balowych sukien, gustownie szybko i podług najświeższej mody. Stowarzyszenie utrzymuje także pracownię szycia białego i obuwia damskiego, a wyroby tych pracowni zadowalniają najbardziej wyszukane wymagania.

*** **Nieszczęśliwe wypadki.** W nocy na 26 stycznia w gorzelni w Lubszy, w powiecie Rohatyńskim, para zerwała pokrywę z jednego takzwanych kotłów roboczych, przyczem śpiący w gorzelni parobek Andruch Wałczuk parą i wyrzuconym gorącym zacierem tak został poparzony, że w kilka dni pomimo lekarskiej pomocy zakończył życie. Wdrożone śledztwo sądowe wykaże kto ponosi winę tego nieszczęśliwego wypadku.

Semko Hajduk, włościanin i żołnierz urlopowany z Nastaszczyna, w powiecie Rohatyńskim, dnia 2 b. m. przy ścinaniu drzew w lesie Nastaszczyńskim w skutek własnej nieostrożności zabity został od powalonego dęba.

*** **Samobójstwo.** Dnia 4 stycznia odebrała sobie życie przez obwieszenie się we własnem pomieszkaniu w Rohatynie, wdowa po kanceliście powiatowym Stefania Narajowska. Przyczyną tego samobójstwa było uprzykrzenie sobie życia i niedostatek.

(G) **Zapiski dyecezyalne.** W miejsce ks. Józefa Fałata, dotychczasowego łac. wikarego w Przeworsku, do Rzeszowa przeniesionego, przeznaczył konsystorz biskupi do Przeworska ks. Pawła Niemca, dotychczasowego łac. kooperatora w Rzepienniku biskupim, zaś w miejsce ks. Antoniego Frączka, łac. wikarego dirigensa w Przeworsku, uwolnionego czasowo od swych obowiązków dla poratowania nadwątlonego zdrowia, przeznaczony został ks. Marcin Karpisz, dotychczasowy łac. wikary w Krzemienicy. — Ks. Franciszek Karakulski, dotychczasowy łac. kooperator ekspozyt w Woli Pogórskiej, przeniesiony został jako taki do ekspozytury w Ochotnicy. Ks. Antoni Pasiut, dotyczasowy wikaryusz przy łac. probostwie w Łętowni, przeniesiony został w tej samej własności do łac. probostwa w Gawłuszowicach. — Funkcyę kapelana prow. przy więzieniu c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu objął po ks. Leonie Pastorze, ks. Feliks Biesiadzki. — Ks. Mikołaj Lewicki, g. k. pleban jubilat w Tłustem, umarł dnia 2 lutego b. r. przeżywszy lat 81. Do opróżnionego wskutek tego zgonu probostwa w Tłustem wraz z filiami w Hołowczyńcach, Rożanówce i Angełówce, należy przeszło 2300 dusz. Prawo patronatu przysłuża księciu Kalikstowi Ponińskiemu. — Ks. Grzegorz Filipów były zawiadowca g. k. probostwa w Mołodiatynie, objął posadę wikarego przy g. k. probostwie w Czarnokońcach. — Ks. Piotr Nestorowicz, dotychczasowy administrator g. k. kapelanii w Dniestrzyku dębowym, przeniósł się w tej samej własności do probostwa w Ilniku. — Ks. Konstanty Czechowicz, dotychczasowy prefekt w g. k. seminarzu duchownym we Lwowie, został zawiadowcą g. k. probostwa w Dziewięcierzu. — Ks. Julian Wędziłowicz, były zawiadowca g. k. probostwa w Leszczynach, przeniesiony został na wikarego do Koryłówki. — Ks. Włodzimierz Petruszewicz, były prywatny wikary przy gk. probostwie w Wiktorowie, został koadjutorem w Herasymowie. — Ks. Tytus Chlebowicki, dotychczasowy zawiadowca gr. k. kapelanii w Machnowcach, otrzymał kanoniczną instytucyę na g. k. probostwo w Stratynie. — Ks. Michał Maciejowski, były wikary w Lubiance, instytuował się kanonicznie na g. k. probostwo w Kutkowcach. — Ks. Edward Malczewski, były prywatny wikary przy g. k. probostwie w Poturzycach, umarł dnia 7 stycznia b. r.

— **Komissya Pomocy Naukowej** dla uczącej się młodzieży szkolnej w Szwajcaryi, przysłała nam sprawozdanie z działalności swej w jedenastym roku istnienia. Wypływa zeń, że z powodu małych w tym czasie dochodów komissya ograniczyć musiała wydatki, a gdyby nie pomoc cudzoziemców, subsydya dawane kształcącym się w Szwajcaryi Polakom musiałyby ustać zupełnie. Instytucya ta, dzięki hojnemu legatowi pewnego testatora ma zabezpieczoną przyszłość, potrzebom obecnym jednak nie sprosta bez gorliwszej pomocy w kraju, W roku ubiegłym trzech uczniów zurychskich szkoły politechnicznej pobierało subsydya.

— **Pożar.** W Moskwie dnia 29 styczn. zgorzał wielki gmach mieszczący menażeryę i galeryę figur woskowych takzwane Universum. W płomieniach zginął słoń, wąż boa, 24 małp i spaliło się wiele cennych obrazów i organy.

— **Rabunek w banku.** Wiedeńska *Pol. Cor.* dowiaduje się z Odessy, że w nocy na 3 b. m. bank w Mikołajewie, mieście nad Czarnem morzem położonem zrabowany został ze szczętem. Szkodę liczą na miliony.

— **Znany księgarz krakowski** Józef Czech umarł d. 9 b. m. w Krakowie przeżywszy lat 70.

— **Tunel kaletański.** Międzynarodowa komissya dla zbadania projektu budowy podmorskiego tunelu kolejowego pomiędzy Anglią a Francyą jednogłośnie uznała wykonalność tego projektu.

— **O strasznym orkanie**, który w dniu 2 b. m. szalał na amerykańskich wybrzeżach Atlantyku piszą z Filadelfii: Wicher, który wiał od północnego zachodu dosięgał chyżości 70 mil angielskich na godzinę. Słupy telegraficzne padały jak źdźbła, a w wielu okolicach budynki poniosły dotkliwe szkody. W Cohoso, w Stanie Nowego Jorku, obalił wiatr wieżę kościelną 225 stóp wysoką, a gruzy jej zawaliły przejazd kolejowy. W Webster, w Stanie Massachusetts, runęła wieża kościoła uniwersalistów. W samym Washingtonie wieża kościoła metropolitalnego metodystów, 230 stóp wysoka, pod demonicznem zadęciem wiatru wyszła z linii prostopadłej i chwiała się na wszystkie strony przez kilka godzin, a w końcu okazało się, że o kilka stóp względnie do pionu zmieniła położenie. W Fredericksburgu, w Stanie Wirginii, wieża kościoła episkopalnego spadając zgruchotała pobliskie budynki. Mnóstwo okrętów rozbiło się wzdłuż wybrzeża całego. Burza rozciągała się na wschód do Nowej Szkocyi, na południe do Hatteras a na zachód do Detroit.

— **Chleb na chmielu.** Znany chemik francuski p. Sacc w Newschatel, przesłał niedawno Akademii francuskiej sprawozdanie o używanym w Ameryce sposobie przyrządzania chleba na chmielu zamiast na drożdżach. Garść chmielu gotuje się w litrze wody a wywar przecedza się przez płótno. Wywar ten wystarcza na 5 kilogramów mąki. Zresztą przyrządza się ciasto w zwyczajny sposób, a chmiel sprawia ten sam skutek co drożdże.

— **Krew trucizną.** Doświadczony weterynarz francuski p. Signol licznemi doświadczeniami stanowczo już sprawdził, że krew zabitego zdrowego zwierzęcia, po upływie godzin 16 jest ostrą trucizną. Kozy i owce, którym wpuszczono w żyły 24 kropel takiej krwi z konia, ginęły w ciągu kilku godzin. Tak mocno jadowita krew przecież nie da się odróżnić od zwyczajnej ani w zapachu ani w kolorze, dla tego z wszelką ostrożnością radzi p. Signol używać wszelkiej krwi zwierzęcej.

— **Osobliwsze drzewo** znajduje się na wyspie Madagaskarze. Pień jego wysokości około 8 stóp, ma formę ostrokręgu uciętego, którego wierzchołek jest wgięty na podobieństwo misy, a w tej wydziela się słodka lepka ciecz, własności silnie upajającej. Z wierzchołka drzewa zwieszają się ogromne liście, w rodzaju liści agawy, tylko zagięte na podobieństwo rogu, którego część zagięta, obsadzona jest kolącemi haczykami; liście te mają do 12 stóp długości, a do 2 stóp grubości. Nieco poniżej liści, mieści się szereg włochatych, zaostrzonych w końcach wąsów zielonych, długości do 8 stóp. Pomiędzy liściami i wąsami znajduje się sześć białych przezroczystych kleszczy długości około 5 stóp, mających tę szczególniejszą własność, iż ciągle znajdują się w ruchu. Drzewu temu oddaje pokłony dzikie plemię Widokasów, które mu składa nawet ofiary z ludzi. Doktor Litsch, który odkrył i zbadał to drzewo, opisuje w następny sposób to składanie ofiar: Na ofiarę zwykle wybieraną jest kobieta, którą zmuszają do wdrapania się na drzewo i napicia znajdującej się tam cieczy. Skoro jednak upojona chce zeskoczyć z drzewa, kleszcze zaczynają się ściskać z straszną siłą, a liście zamykają się i ostatecznie rozgniatają nieszczęśliwą ofiarę. Podtenczas cieknie po drzewie wspomniona słodkawa ciecz i miesza się z krwią ofiary; na tę to ciecz dzicy rzucają się z niepohamowaną żądzą i upiwszy się takową, zaczynają dziką orgię. Po upływie pewnego czasu, drzewo przyjmuje swą dawną postać, a z nieszczęśliwej ofiary pozostaje tylko skruszony szkielet. Wiele zwierząt leśnych staje się zdobyczą tej krwi żądnej rośliny. Drzewo-ludojad, oprócz Madagaskaru, znajduje się jeszcze i na niektórych wyspach australskich.

— **XLVI wykaz składek na pomnik dla ś. p. Agenora hr. Gołuchowskiego.** Zebrane przez Wgo Dyonizego Trzeciaka w Tarnowie: Dr. Trzeciak 10 zł., Ignacy Bajewski 5 zł., Julian Błachowski 2 zł., Józef Poradowski 1 zł., razem od Wgo Dyonizego Trzeciaka w Tarnowie 18 zł. Od c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie: Urzędnicy Expozytury c. k. Prokuratoryi skarbu w Krakowie: Dr. Górski, Moszyński, Kułaczkowski po 1 zł., razem 3 zł. Od Dyrekcyi kolei lwowsko czerniowieckiej: J. Schreiber 10 zł., Mynarski, Wierzbicki, Matkowski po 5 zł., Palek, Drewnowski po 2 zł., Gayer 1 zł. 50 ct., Zamoyski, Birnbaum, Osostowicz, Swoboda, Pospieil, Szamzit, Pozner po 1 zł., Liebermann, Zatoński, Hecht po 50 ct., razem od Dyrekcyi kolei lwowsko-czerniowieckiej 39 zł. Od Dyrekcyi kolei Karola-Ludwika we Lwowie: Pöch, Goebel po 3 zł., Schreder, Wysocki, Lemgier Monné, Gross, de Latour, Rafałowski po 2 zł., Wolski 1 zł. 50 ct., Heppe, Langie, Wojtowicz, Bauch, Schneider, Neubauer, Żmurko, Kunowski, Makarewicz, Stojowski, Kędzierski, Sokołowski, Samborski, Grudkowski, Brandt, N. N., Firganek, Drozdowski, Löwbeer, Kubin, Neuer, Franke, Zbijewski, Hubel, Borecki, Welichowski, Majkowski Kisielka, Spalke, Strożewski, Miczyński, Goltenthal, Kubecki, Klung, Gembarzewski, Śliwiński, Koszyk, Preichert, Baldini, Sidorowicz, Teodorowicz, Mühlu Tachler, Radoszewski, Jaworowski, Osiecimski, Myczkowski po 1 zł., Ciechanowski, R. Zajączkowski, Brydecki, Haszlakiewicz, Gottleb, Rynak, Nurkowski, Konopnicki, Ziebiński, Koller, Gal, J. Wysocki, Olszański, Mutkowski, Niszkiewicz, Cisło, Luksic, Rak, Zygmunt, Pallan, Kmiecikiewicz, Hyziak, Filewicz, Czorthny, Abl, Richter, Piesch, Runge, Sochaniewicz, N. N., Kruczek, Grzymalski, Opleta,, Ryczak, Słowikowski, Motylewski, Tyrcha, Adler, Litwiński, Schmal po 50 ct., Türchschmidt., 50 ct., Schneider, Kil, Winkler, Gdówka, Geigen, Borowicz, Chrzan, Lewicki po 30 ct., Zięba, Warchałowski, Stainer, Mylowicz, Syszak, Zubrzycki, Kubas, Koronowicz po 20 ct., Bund 10 ct., stacye Ożydow Zabłotce i Brody razem 3 zł., razem od Dyrekcyi Karola-Ludwika 96 zł. Razem 156 zł. Do tego poprzednio od I—XLV wykazane 1 rubel pap., ćwierć talara srebrem i 9614 zł. 94½ ct. Ogółem **9770** zł. **94 ½** ct. 1 rubel papierowy i ćwierć talara srebrnego.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przegląd handlowy.

Lwów dnia 5 lutego 1876.

(*Oryginalne sprawozdanie Gazety Lwowskiej.*)

(Dokończenie.)

+ Z mąki i produktów mącznych wysłano w zeszłym tygodniu z Brodów 74.250, z Tarnopola 114.100, ze Lwowa 103.000, z Przemyśla 113.250 kilogr. Odbyt mąki nie był znaczny. Młyny parowe położone w Galicyi zachodniej wysyłały otręby do Górnego Szląska. Krochmal, sprowadzany zwykle z Węgier, nie miał w ostatnich czasach powodzenia. W obec bardzo znacznej produkcyi a małego odbytu, spadły ceny tego artykułu. 100 kilogr. najpiękniejszego krochmalu z ziemiaków kosztuje obecnie 22 a pośledniego krochmalu 18 cnt. Taka sama ilość krochmalu z pszenicy kosztuje 38—40 cnt. Koleją węgiersko-galicyjską wprowadzono do Galicyi w zeszłym tygodniu 3600 kilo krochmalu węgierskiego najwięcej z Budapesztu. — Ruch w handlu spirytusem był ospały także i w tym tygodniu, albowiem kupcy i producenci nie chcą wdawać się w większe transakcye, spodziewając się zmiany cen. Od czasu ostatniego sprawozdania, nie zmieniły się w niczem ceny. Wywóz był bardzo nieznaczny. Olej ziemny miał ciągle dobre ceny i znaczny odbyt. Popyt był tak wielki że do zachodniej Galicyi musiano sprowadzić znaczne zapasy nafty amerykańskiej, albowiem kopalnie krajowe nie mogły dostarczyć potrzebnego zapasu. Za 100 kilogr. 42—45 stopniowej oczyszczonej nafty płacono 24 złr. a za 100 kilogr. wosku ziemnego 24 złr. 50 ct. Do Lwowa sprowadzono w zeszłym tygodniu 100.000 kilogr. blachy z fabryk czeskich. Na Kraków sprowadzono do Galicyi 65.100 kilogr. maszyn i narzędzi rolniczych i rozlokowano takowe w składach we Lwowie i w Czerniowcach. Odbyt maszyn rolniczych do Rossyi i księstw Naddunajskich ustał od pewnego czasu; tylko na pługi i brony był popyt. Szmaty miały i w tym tygodniu zły odbyt. Dowozy szmat do stacyi kolejowych były nieznacze. Za 100 kilogr. szmat białych płacono 10½—10¾ złr. Masło było drogie, bo konsumcya wzmogła się a brakło smietany. Za 100 kilogr. płacono 112 złr. Jaja były również drogie; we Lwowie kosztowało jedno jajo 3½—4½ cnt. t. j. tyle co w Wiedniu. W handlu hurtownym płacono za kopę jaj 1·30—1·40 złr. Wysłano z Brodów 2150, z Podwołoczysk 19.550, z Rzeszowa 22.350, z Tarnowa 21.110 klgr.

W handlu zbożowym zaszła ta zmiana, iż odbyt zboża był cokolwiek lepszy a ceny były wyższe. Musiano bowiem w tygodniu zeszłym pokryć nietylko potrzeby w kraju ale także i za granicą. głównie zaś w Niemczech. Spekulanci są zdania, że po otwarciu żeglugi morskiej nastąpi znaczniejszy wywóz zboża za granicę. Na północno-niemieckich targach zaczynają znowu spadać ceny zboża a pszenica i żyto tam wysłane nie miały odbiorców. W Anglii zmniejszyły się dowozy zboża z Ameryki. Przechodząc do szczegółów w handlu zbożowym, mamy do zapisania, że pszenica miała dobry odbyt, Żyto miało powodzenie. Zapasy jęczmienia są już całkiem wyczerpane. Na owies był znaczny popyt.

Z bydła rzeźnego dowiozła kolej Lwowsko-Czerniowiecka w ostatnich ośmiu dniach 697 sztuk wołów przeznaczonych do Oświęcima i Wiednia. Z Tarnopola wywieziono 5, z Brodów 7, z Podwołoczysk 5, ze Lwowa 7 sztuk koni. Z trzody chlewnej wysłano z Brodów 257, z Podwołoczysk 383, z Tarnopola 97, z Przemyśla 201, z Jarosławia 111 sztuk.

Handel węglem kamiennym był tak samo ożywiony jak w tygodniu pozaprzeszłym. Odbyt tego artykułu wzmógł się tak w kopalniach galicyjskich, jakoteż górnoszląskich, ponieważ jednak produkcya tego artykułu jest znacznie większą od konsumcyi, przeto nie mogą podnieść się ceny węgla kamiennego, i kopalnie nie mają najmniejszych zysków. We Lwowie płacono za węgiel z kopalń górnoszląskich 70—85 centów.

— **Ceny zboża i produktów we Lwowie.** Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej z dnia od 22 do 29 stycznia 1876.

Zboża. Pszenica za 100 kilogr. złr. 8·50 do 9·25. Żyto za 100 kilogr. złr. 6·40 do 7·15. Jęczmień za 100 kilogr. złr. ·— do 8·—. Owies za 100 kilogr. złr. ·— do 9·80 Hreczka za 100 kilogr. złr. —·— do —·—. Kukurudza za 100 kilogr. złr. 6·25 do 6·75 Proso za 100 kilogr. złr. 5·75 do 6·—.

Zboża strączkowe. Groch do gotowania za 100 kilogr. złr. 8·50 do 11·50. Groch pastewny za 100 kilogr. złr. 6·50 do 7·50. Fasola za 100 kilogr. złr. —·— do —·—. Wyka za 100 kilogr. złr. 7·25 do —·—.

Nasiona. Koniczyna za 100 kilogr. złr. 44·— do 60·—. Anyż rosyjski za 100 kilogr. złr. —·— do 37·—. Anyż płaski za 100 kilogr. złr. —·— do 32·—. Kminek za 100 kilogr. złr. —·— do 30·—.

Nasiona olejne. Rzepak zimowy za 100 kilogr. złr. 14·— do 14.25. Rzepak letni za 100 kilogr. złr. —·— do 13·50. Lnianka za 100 kilogr. złr. —·— do 11.50. Nasienie lniane za 100 kilogr. złr. —·— do —·—. Nasienie konopne za 100 kilogr. złr. 10·70 do 11·05.

Spirytus gotowy złr. 23·25 do 25·60.

Przeciętne ceny targowe w Galicyi.

Styczeń 1876 r.

Głogów: Za hektoliter pszenicy 6 zł. 91 cent.; żyta 5 złr. 28 cent.; jęczmienia 4 złr. 87 cent.; owsa 3 złr. 25 cent.; hreczki — złr. — cent.; grochu — złr. — cent.; ziemiaków 1 złr. 62 cent. Za 56 kilogr. siana 1 złr. 50 cent. Za m. kubiczny drzewa tward. — złr. — cent., miękkiego 3 złr 16 cent. Za 56 dekagramów mięsa 15 cent. Wyrobnik kosztował dziennie — centów.

Chorostków: Za hektoliter pszenicy 5 zł. 72 cent.; żyta 4 złr. 90 cent.; jęczmienia 4 złr. 40 cent.; owsa 3 złr. 37 cent; hreczki 4 złr. 10 cent.; grochu 4 złr. 92 ct.; ziemiaków 1 złr. 30 ct. Za 50 kilogr. siana — złr. — cent. Za 2 metry kub. drzewa tward. 9 złr. — cent.; miękkiego — złr. — cent. Za kilo mięsa 25 cent. — Wyrobnik kosztował dziennie 30 cent.

Drohobycz: Za 100 kilogr. pszenicy 9 złr. 36 ct.; żyta 6 złr. 92 ct.; jęczmienia 5 złr. 64 cent; za ½ hektol. owsa 1 złr. 30 cent.; grochu — złr. — ct.; za 100 kilogr. hreczki 7 złr. 68 cent.; ziemiaków 2 złr. — cent. Za 100 kilogr. siana 2 złr. 89 ct.; Za metr kub. drzewa twardego 5 złr. — cent., miękkiego 3 złr. 95 cent.; Za kilogram mięsa 27 cent.; masła — złr — cent. Wyrobnik kosztował dziennie 60 centów.

Husiatyn: Za hektoliter pszenicy 7 złr. 40 cent.; żyta 4 złr. 80 cent.; jęczmienia 4 złr. 60 cent.; owsa 4 złr. 50 cent.; grochu — złr. — cent.; ziemiaków 1 złr. — centów; hreczki 4 zł. 80 cent. Za 50 kilogr. siana 2 złr. — cent. Za 2 metry kub. drzewa twardego 13 złr. 50 cent., miękkiego — złr. — cent. Za kilo mięsa 28 cent.; masła — zł. — cent. Wyrobnik kosztował dziennie 40 cent.

Kopyczyńce: Za hektoliter pszenicy 7 złr. 50 cent.; żyta 4 złr. 87 cent.; jęczmienia 4 złr. 87 cent.; owsa 3 złr. 25 cent.; grochu 6 złr. 50 cent; ziemiaków 1 złr. 62 cent, hreczki — złr. — cent. Za 50 kilogramów siana 3 złr. — cent. Za 2 metry kub. drzewa twardego 12 złr. — cent., miękkiego 8 złr. — cent. Za kilo mięsa 25 cent. Wyrobnik kosztował dziennie 56 cent.

Lwów: Za hektoliter pszenicy 6 złr 57 cent.; żyta 5 złr. 85 cent.; jęczmienia 4 złr. 48 cent.; owsa 3 złr. 80 cent.; grochu — złr. — cent; ziemiaków 2 złr. 52 centów. Za 100 kilogramów siana 3 złr. 48 cent. Za metr kubiczny drzewa twardego 5 złr. 23 cent., miękkiego 3 złr. 77 cent. Za kilo mięsa — cent. Wyrobnik kosztował dziennie — cent.

OSTATNIA POCZTA.

Stan zdrowia ministra spraw wewnętrznych br. Lassera polepsza się z każdym dniem. Dnia 7 b. m. odwiedził go minister-prezydent ks. A. Auersperg.

Dotychczasowy poseł niemiecki przy c. k. dworze austryackim, gener. Schweinitz, wyjechał dnia 5 b. m. z Wiednia do Berlina.

181 posiedzenie Izby deputowanych austryackiej Rady państwa odbywa się dzisiaj d. 10 b. m.

Wyższy urzędnik filii praskiej Zakładu kredytowego, Hampel, odstawiony został dnia 8 b. m. do sądu kryminalnego w Pradze.

Izba niższa sejmu węgierskiego udzieliła br. Sennyey'owi z powodu choroby 6 tygodniowego urlopu.

Biskup Michał Horvath przyjął ofiarowany mu przez wyborców Budapeszteńskich mandat poselski do sejmu węgierskiego w miejsce śp. Deaka. Znaczna liczba wyborców z śródmieścia postanowiła ofiarować ów mandat hr. Lonyay'owi. — Reprezentacya gminna w Budapeszcie wyznaczyła 20.000 złr. na pomnik dla Deaka.

Pester Lloyd donosi, że Najj. Pan zezwolił na wniesienie do sejmu projektu w sprawie uwiecznienia pamięci Deaka.

Parlament niemiecki kończy w sobotę swą sessyę. Na posiedzeniu z dnia 7 b. m. rozprawiano nad interpelacyą Alzatczyka Guerbera, czy rząd uważa za rzecz potrzebną restytuować reprezentacyę gminną w Strassburgu, w celu prowadzenia z rządem rokowań w sprawie rozszerzenia fortyfikacyj. Wczoraj miało się odbyć trzecie czytanie nowelli karnej, przy którem rząd miał nadzieję powetowania klęsk poniesionych przy drugiem głosowaniu.

Wedle urzędowych telegramów Karliści odcięci są zupełnie od morza i granicy francuskiej. Koncentrują oni swoje siły w Guipuzcoi i Nawarze; Alawa i Biskaja są w ręku wojsk rządowych.

Półurzędowy *Moniteur* francuski tak pisze o nocie hr. Andrassego:

Z przykrością przychodzi nam wyznać, że opinia publiczna fałszywie pojmuje krok uczyniony przez mocarstwa zagraniczne w Konstantynopolu. Niektóre dzienniki utrzymują, że krok ten będzie powodem nieochybnych zawikłań na wiosnę; inne zaś dzienniki dowodzą, że porozumienie mocarstw zagranicznych z Portą na nic się nie przyda, albowiem powstańcy nie złożą broni, dopóki nieotrzymają zupełnej i zapewnionej wolności. Obawy te wydają nam się przesadne. Tym którzy utrzymują, że pokój europejski jest zagrożony w skutek interwencyi dyplomatycznej, możnaby odpowiedzieć, że precedensy nie popierają ich zdania. Zawikłania w Syryi i na Krecie załatwiono w podobny sposób; wówczas pokój europejski nie został naruszony, chociaż mocarstwa nie postępowały tak zgodnie jak obecnie. Co do powstańców hercegowińskich możemy zapewnić, że złożą broń w dniu, w którym mocarstwa będą w stanie zapewnić im koncesye, wymienione w nocie hr. Andrassego. Dlatego też żywimy uzasadnioną nadzieję, że rokowania rozpoczęte w Konstantynopolu, pomyślnym skutkiem zostaną zakończone.

Doniesienia z Meksyku mówią, że generałowie Diaz i Guena wydali proklamacyę przeciw rządowi. Głoszą, że Diaz zostanie wybrany prezydentem (był on głównym przeciwnikiem Juareza. Red.)

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ.

Wiedeń, 10 lutego. Komisya kolejowa przyjęła projekt o kolei Bozen-Meran. Następnie obradowano nad projektem o połączeniu kolei Albrechta, Tarnowsko-Leluchowskiej i Dniestrzańskiej z Lwowsko-Czerniowiecka. Podkomitet wniósł, ażeby sprzedaż kolei Tarnów-Leluchów wykreślono z ustawy. Po dłuższej rozprawie odroczono uchwałę, dopóki podkomitet nie przedłoży sprawozdania o wnioskach dep. Jaworskiego, postawionych podczas rozprawy. Wnioseki dep. Jaworskiego mają na celu przejście do porządku dziennego nad całym projektem ustawy, zatwierdzenie umowy rządu z kuratorem priorytetów o odstąpienie kolei Dniestrzańskiej na rzecz państwa i zakupno kolei wymienionych w artykule I umowy zawartej z koleją Albrechta dnia 10 września. Dalej wzywa dep. Jaworski rząd, ażeby w sprawie kolei Lwów-Tomaszów porozumiał się z rządem rossyjskim.

Budapeszt, 10 lutego. Minister-prezydent przedłożył stronnictwu liberalnemu projekt ustawy o uwiecznieniu pamięci Deaka w księgach ustaw krajowych i o wystawieniu pomnika w drodze subskrypcyi narodowej. Konferencya przyjęła projekt ustawy hucznemi oklaskami.

Berlin, 10 lutego. W rozprawie nad nowellą karną ks. Bismarck wystąpił przeciw oszczerstwom prasy i zaprzeczył stanowczo, jakoby istniały dzienniki półurzędowe. Niemcy nie pałają żądzą aneksyi i są zadowolone z tego, co posiadają.

Odpowiedz. redaktor **Władysław Łoziński**.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 9 lutego 1876.

Hotel Angielski:

Pp. T. hr. Karnicki z Wołczuch. — A. Seredyński z Grybowa. — T. Witosławski z Brodów. — W. Horodyski z Kociubiniec. — J. Podgórski z Wołynia. — F. Suchodolski z Tomaszowiec.

Hotel Zorza.

Pp. J. i P. hr. Czosnowscy z Rossyi. — A. hr. Dzieduszycki z Izyderówki. — T. hr. Kaszowski z Rosyi.

Hotel Krakowski.

Pp K. Bohdan z Czerniowiec. — K. Jordan z Turzanska. — F. Raczyński z Błotnik. — J. Stanek z Wiszenki.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 9 lutego 1876.

Pp. W. hr. Rey do Psar. — Hr. Ludolf do Krakowa. — Z. Dembowski do Kosienic. — A. Rozborski do Rustweczka. — A. Soroczyński do Choronowa. — A. Zaręba do Jasła.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 10 lutego 1876.

Barometr 735.61 mm. Psychrometr suchy — 8·0°C. Psychrometr wilgotny — 8·3°C. — Prężność pary 2.2°mm Wilgoć 91%. Zachmurzenie 9. — Wiatr SE4 Ozon 10. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin.

Temperatura powietrza — 6 4°Rm.

Barometr opada.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: rano o godzinie 5 minut 50 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10. minut 55 (pociąg osobowy); w nocy o godz. 9 min. 45 (pociąg czysto osobowy); wieczór o godz. 8 min. 5 (pociąg lokalny).

Z Czerniowiec: rano o godz. 4. min. — (pociąg mięszany); po południu o godz. 3. min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 10. min. 15 (pociąg pospieszny);

Z Stanisławowa (przez Stryj): wieczorem o godz. 9. min. 3. (pociąg mięszany):

Z Podwołoczysk (do Lwowa na Podzamcze). po południu o godz. 4. min. 3 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 3. min. 45 (pociąg mięszany); wieczór o godzinie 10 min. 55 (pociąg pospieszny.

Odchodzą ze Lwowa

Do Krakowa: rano o godzinie 5. (pociąg czysto osobowy); po południu o godzinie 5. min. 5 (pociąg mięszany); w nocy o godzinie 11. min. 25 (pociąg pospieszny); rano o godzinie 6. min. 35 (pociąg lokalny).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 20 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 5. (pociąg mięszany); w nocy o godz. 10. min. 57 (pociąg osobowy).

Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 5? (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11. min. 48 (pociąg mięszany);

Do Stanisławowa (przez Stryj): rano o godz. 7. min. 7 (pociąg mięszany);

Do Podwołoczysk (z Podzamcza): w południe o godz. 12. min. 26 (pociąg mięszany); w nocy o godz. 11. min. 32 (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej izby handlow. i przemysł.

Lwów, dnia 9 lutego 1876.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m.k.	192	—	194	—
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 „ „	134	—	136	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	233	—	235	—
Banku kredyt. gal. „ 200 „ „	210	—	212	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	85	30	86	—
„ „ 4% „	79	25	80	25
„ „ 5% okresow.	85	30	86	—
Banku hyp. galic. 6% w. a.	90	10	90	90
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włość. po 6% w.a.	98	—	99	—
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90	40	91	40
Tow. kr. m. 6% w. a w 15 lat	91	25	92	—
„ „ „ „ w 50 „	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m. k.	86	—	86	80
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w.a.	91	—	92	—
5. Losy.				
Miasta Krakowa	14	50	16	—
„ Stanisławowa	19	—	21	—
6. Monety.				
Dukat Holenderski	5	23	5	33
Dukat Cesarski	5	32	5	42
Napoleond'or	9	16	9	23
Pół imperyał	9	23	9	37
Rubel rossyjski srebrny	1	56	1	66
„ „ papierowy	1	49	1	50½
Pruskie bilety kasowe	1	69½	1	71
Srebro	103	50	105	50

(z kuponem — bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7 lutego 1876.

	płacą.	żądaj.
1. Dług Państwa		
Jednolity dług Państwa w banknot.	68.70	68 80
„ „ „ w srebrze	73.70	73.80
Losy z roku 1839 całe	239.—	241.—
„ „ 1839 piąta część	234.—	235.—
„ „ 1854 po 250 złr. 4%	106.50	107.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	111.20	111.40
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	117. -	118.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	134.—	134.50
Renty Como po 42 lir. austr.	20.50	21.50
2 Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	100.—	101.—
Bukowiny	86.25	86 75
Galicyi	86.—	86.50
Niższej Austryi	100.—	—.—
Siedmiogrodu	75 50	76.—
Węgier	76.—	76.40
3. Akcye		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 120.	91.10	91.30
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	174.50	174 75
Niższo austr. tow. eskomp. po 500 zł.	730.—	740.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	234	—.—
Gal. banku handl. i prz. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kredyt. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	879.—	881.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	333.—	335.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	164.—	164.50
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) à 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Półn. kolei po 1000 zł.	1795.—	1800.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	193 50	194.—
Lwow. czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	135.—	135.50
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	295 50	296.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	113.—	113.50
I. Kol. węg. gal. à 200 zł. w sr.	85.—	88.—
4. Listy zast. losowane		
Powsz. austr. zakł. kred ziem. 5% w sr.	101.25	101.75
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	93.20	93.70
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	101.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	92.50	9275
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	79.—	—.—
„ „ „ po 5%	85.50	86.25
Gal. banku hipot. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	100.—	101.—
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	91.—	91.50
„ „ „ „ 30 „ 6%	—.—	—.—
Bank narod. po 5%	.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	85.65	85 85
„ „ „ po 5%	94.75	95.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta à 300 zł. 5% w. a.	71.50	72.—
Kol. naddniestr. à 300 zł. 5% w. a.	21.75	22.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz). à 300 zł. 5% w srebr.	65 —	67.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	98.75	99.—
„ „ „ 100 zł. w. a.	95.—	96.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	—.—	99.25
„ „ „ „ II. emisyi	—.—	97.50
„ „ „ „ III. „	94.80	95.—
Kol. lwow.-czer. jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze	79.50	80.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	69.—	69.50
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.70	162.—
Clarego po 40 zł. m. k.	27.75	28.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.25	95.75
Keglevicha po 10. zł. m. k.	14.50	15.50
Losy miasta Krakowa	14.75	15.25
Pożyczka miasta Budy po 40 w. a.	29.25	29.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.—	28 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.60	14.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.50	39.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	28.75	29.—
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	19.50	20.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	113.50	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	24. —	24.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.25	23 70
Weksle (na 3 miesięcy).		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark n. p.w.	—.—	—.—
Frankfurt 100 Mark. p.	56.10	56.25
Hamburg za 100 M. B.	56.10	56.25
Londyn za 10 ft. szt.	114.60	114 85
Paryż za 100 fr.	45.60	46.75
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.41.—	5.42.—
Korona	9.20.—	9.21.—
20-frankówka	—.—	—.—
Rossyjski imperał	9.41	9.43
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	103 90	104.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

9 lutego 1876.

	złr.	ct.
Jednolity dług Państwa w banknotach	68	70
„ „ „ w srebrze	73	60
Losy pożyczki z roku 1860	111	—
Akcye banku wiedeńskiego	870	—
„ „ kredytowego bez kupona	173	50
Londyn 10 fnt. szterlingów	114	80
Srebro	104	—
Napoleond'or	9	20
Dukat cesarski men.	5	41½
100 Marek	56	75

DZIENNIK URZĘDOWY.

(574 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1735. Do okręgu doręczeń nowo utworzonego urzędu pocztowego w Bednarowie, przydzielają się miejscowości Bryń, Majdan i Wysoczanka.

Lwów dnia 1 lutego 1876.

(574 1—3) **Kundmachung.**

Zl. 1735. Zum Bestellungsbezirke des neu errichteten Postamtes in Bednarow werden die Ortschaften Bryń, Majdan und Wysoczanka zugewiesen.

Lemberg am 1 Februar 1876.

(316 3—3) **Edykt.**

L. 67525. C. k. Sąd krajowy we Lwowie czyni wiadomo, że w skutek prośby Jego Excellencyi Alfreda Józefa dw. imion hr. Potockiego de praes. 21 grudnia 1875 l. 67525 postępowanie amortyzacyjne względem ubezpieczonego w stanie biernym dóbr Wyżlany z przyległościami Peczenia, Kurowice, Sołowa, Rozworzany i Poluchów Jego Excellencyi Alfreda Józefa d. im hr. Potockiego własnych na mocy uchwały byłego c. k. Sądu szlacheckiego we Lwowie z dnia 22 marca 1820 do l. 4926 wedle Dom. 33 pag. 50 n. 28 on. pag. 48 n. 17 on., pag. 53 n 22 on. pag. 56 n. 21 on. pag. 60 n. 18 on. i pag. 64 n. 18 on. prawa zastawu dla taks wszelkiego rodzaju jakieby z powodu pertraktacyi spadku po śp. Izabeli ks. Lubomirskiej innym nieznanym funduszom aniżeli funduszom zastępstwu wysokiego skarbu podpadającym należały równoczesną uchwałą wprowadzonem zostało.

Wzywa się przeto niniejszym edyktem nieznane fundusze a względnie osoby, któreby z powyższego wpisu hipotecznego jakiekolwiek prawa sobie rościły, ażeby takowe w przeciągu jednego roku tj. do dnia 15 lutego 1877 roku włącznie w sądzie tutejszym zgłosiły, gdyż w przeciwnym razie na ponowną prośbę właściciela hipoteki amortyzacya tego wpisu orzeczoną i wykreślenie takowego dozwolonem zostanie.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 31 grudnia 1875.

(649) **Ogłoszenie.**

L. 751. C. k. Sąd powiatowy w Horodence wiadomo czyni, że dochodzenie miejscowe w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Daleszowie na dniu 4 marca 1876 r. rozpocznie.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna. C k. Sąd powiatowy

Horodenka 2 lutego 1876.

(662) **Obwieszczenie.**

L. 3280 Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Księstwem Krakowskiem podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na podstawie orzeczenia sądu polubownego z dnia 28go stycznia 1876 r., złożonego do osądzenia planów na budowę gmachu dla pomieszczenia W. Sejmu i Wydziału krajowego, przyznał przeznaczone nagrody następującym autorom:

1. Pp. Wendeler et Hieser, architektom w Wiedniu, jako autorom planu pod dewizą: „Spes", nagrodę pierwszą w sumie 4000 złr. w. a.
2. P. Otonowi Wagnerowi, architekcie w Wiedniu, jako autorowi planu pod dewizą: „Nil de nobis sine nobis", nagrodę drugą w sumie 2500 złr. w. a.
3. P. Karolowi Königowi, architekcie i profesorowi c. k. Akademii technicznej w Wiedniu, nagrodę trzecią w sumie 1500 złr. w. a.
4. Pp. E. A. Zifferowi, inżynierowi cywilnemu w Wiedniu i Karolowi Lauzilowi, architekcie w Wiedniu, nagrodę czwartą w sumie 1500 złr. w. a.

Ci panowie autorowie, których prace nie zostały premiowane zechcą, udowadniając wiarygodnie swoją kompetencyę do odebrania, zgłosić się pisemnie albo ustnie do Wydziału krajowego, poczem im ich plany w sposób przez nich wskazany odesłane zostaną.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Ks Krakowskiego.

We Lwowie dnia 6 lutego 1876.

(675) **Ogłoszenie.**

L. 503. C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie zawiadamia, iż dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gminy Łukawica, rozpocznie dnia 21 lutego 1876.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Cieszanów 6 lutego 1876.

(665 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 867. C. k. Sąd powiatowy w Busku wyznacza do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych, w celu założenia ksiąg hipotecznych w gminie katastr. Lisko, termin na dzień 24 lutego 1876 o godzinie 8ej przed południem, na którym każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania zgłosić się i wszystko, cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna, przytoczyć może.

Busk dnia 6 lutego 1876.

(656 1—3) **Konkurs.**

L. 339. Celem obsadzenia zarządcy c. k. Zakładu karnego w Wiśniczu z płacą systemizowaną IXej rangi, z prawem wolnego pomieszkania tudzież opału i oświetlenia i z obowiązkiem złożenia kaucyi w wysokości jednorocznej płacy.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania świadectwami zaopatrzone w drodze przełożonej władzy, w ciągu trzech tygodni od ostatniego ogłoszenia niniejszego konkursu, do c. k. Nadprokuratoryi państwa w Krakowie nadesłać.

Kraków 6go lutego 1876.

(657) **Obwieszczenie.**

L. 19. C. k. Sąd powiatowy w Załoścach poszukuje dietaryusza z dzienną płacą 1 złr. w. a.

Załośce 5 lutego 1876.

(622 1—3) **Edykt.**

L. 238. C. k. Sąd powiatowy w Kętach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Maryanny Boryskiej 142 zł z pn. odbędzie się w dniach 6 marca, 3 kwietnia i 1 maja 1876 każdą razą o godzinie 10 przed południem w lokalu sądowym publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 172 w Kętach położonej Teofila i Anny Długołęckich własnej.

Cena wywołania stanowić będzie cenę szacunkową w ilości 2246 zł. 80 ct. poniżej której dopiero w trzecim terminie licytacyjnym realność rzeczona sprzedaną być może. Wadyum wynosi 225 zł. w. a. w gotówce.

Inne warunki licytacyjne. extrakt tabularny i akt oszacowania mogą w tutejszo sądowej registraturze być przejrzane.

Kęty dnia 31 stycznia 1876.

(621 1—3) **Edykt.**

L. 2011. C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Leżonia z Gruszowa wielkiego, który w bitwie pod Königgrätz się znajdował i dotąd o nim żadnej wiadomości nie ma, aby w przeciągu roku licząc od ostatniego ogłoszenia tego edyktu się jawił, lub w inny sposób sąd tutejszy o życiu swem uwiadomił, w przeciwnym bowiem razie za umarłego ogłoszonym zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dąbrowa dnia 18 grudnia 1875.

(641 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 16660. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia Franciszka Zborowskiego a względnie tegoż domniemanych spadkobierców z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż p Leopoldyna Eizenbachowa przeciw nim pozew o extabulacyę sumy 5510 zł. pol. z pn. w stanie biernym dóbr Rychwald Dom 55. pag 25 nr. 1 on ciążącej ze stanu biernego tychże dóbr wniosła, wskutek czego pozwanych do wniesienia pisemnej obrony w przeciągu 90 dni wezwano.

Ponieważ zapozwani z życia i miejsca pobytu są nie wiadomi, przeto przeznaczono dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Dr. Stojałowskiego z zastępstwem adwokata Dr. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według Ustawy Cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu Sądowi oznajmili ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli inaczej z opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Tarnów dnia 4 listopada 1875.

(635) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat auf Antrag der k. k. Staasanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 24 Jänner 1876 Nro. 438 und 482, zu Recht erkannt:

Der Artikel auf Seite 1 „I Trentino nell' ultimo semestre" und der Korrespondenz-Artikel auf Seite 2 „Bari Selle Puglie" in der Zeitschrift „Il Trentino" Nr 7 vom 18 Jänner 1876, begründet nicht den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G., sondern den Thatbestand des Vergehens der Ehrenbeleidigung nach §§. 491 und 493 St. G., beziehungsweise nach Art. 5 des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der Beschlagnahme auf Grund der §§. 488, 489 und 493 und des §. 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge Beschlusses vom 22 Jänner 1876, Zahl 816, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Nro. 14 der in Laibach erscheinenden slovenisch-politischen Zeitschrift „Slovenski Narod" auf der ersten und zweiten Seite abgedruckten Leitartikels „Birokracija in nas srednji stan" beginnend mit „Recimo" und endend mit „da ste liberalni" begründe den objektiven Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 302 St. G. Es werde demnach zufolge §§. 489 und 493 St. P. O. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(636)

Das k. k. Kreisgericht in Spalato hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 28 Jänner 1876, Z. 353 zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels „Un pascialato austriaco" in der Zeitschrift „L'Avvenire" Nr. 8 vom 27 Jänner 1876 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird unter Bestätigung der Beschlagnahme die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(659 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5915. C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi Józefa Steina w kwocie 200 złr. w. a. wraz z procentem po 40/0, od dnia 9 września 1873 bieżącym i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 7 złr. 36 cnt., 2 złr. 57 cnt. i 5 złr. 36 cnt, oraz obecnie w kwocie 5 złr. 11 cnt. w. a. przyznanemi, dozwala egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa wiejskiego pod L. 120 w Płaszowie położonego, do dłużnika Krzysztofa Jaska należącego i ciała tabularnego nie tworzącego, w trzech terminach, t. j. 22 lutego, 21 marca i 25 kwietnia 1876, każdego razu o godzinie 10 z rana.

Cena wywołania wynosi 1245 złr.

Wadyum zaś 124 złr. 50 ct. a. w.

Resztę warunków można przejrzeć w archiwum tutejszego Sądu.

Podgórze dnia 25 grudnia 1875.

(677 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9617. W skutek odezwy c. k. Sądu powiatowego w Rożniatowie z dnia 17go listopada 1875 L. 4688, odbędzie się w zabudowaniu c. k. Sądu powiatowego na dniu 17 lutego, 9 marca i 30 marca 1876, każdym razem o godzinie 11 przed południem, przymusowa sprzedaż realności dłużnika Dmytra Bihuna, pod Nr. 62 w Strutynie niżnym położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na rzecz Hersza Dawida, w celu zaspokojenia długu 56 złr. w. a. z przn. z tem, że powyższa realność na pierwszych 2 terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową w ilości 180 złr. w. a. oznaczonej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyjne i akt szacunkowy mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Dolina 28 grudnia 1875.

(646 1—3) **Obwieszczenie**

L. 9289. C. k. Sąd powiatowy w Białej ogłasza niniejszem. iż celem zaspokojenia wierzytelności Ignacego Amstera w ilości 450 złr w. a. przedsięweźmie przymusową sprzedaż realności pod L. 254 daw. 251 now. w Lipniku, do małżonków Andrzeja i Agnieszki Thenów należącej, w dniu 17go lutego i 17 marca 1876, zawsze o godzinie 10 przed południem.

Wartość szacunkowa tej realności wynosi 790 złr. 50 cnt., poniżej której takowa na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Chęć kupna mający obowiązanym jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 80 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Biała, dnia 25 grudnia 1875.

(644 1—3) **E d y k t.**

L. 17842. C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych ksiąg gruntowych według ustawy krajowej z dnia 20go marca 1874 r. sporządzone, dla następujących posiadłości mniejszych od dnia 15 lutego 1876, za nowe księgi gruntowe uznane zostają:

a) dla gminy katastr. Płaszów, w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Podgórzu;
b) dla gminy katastr. Łapczyce w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Bochni;
c) dla gmin katastralnych Batowice, Raciborowice i Czyżyny z osadą Łęg w okręgu ces. król. Sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie, że od tegoż dnia wolno jest przejrzeć rzeczone projekta ksiąg gruntowych, w c. k. Sądzie powiatowym, w którego okręgu dotyczące gminy leżą, i że od tegoż dnia nowe prawa własności, zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości do księgi gruntowej wpisanych, nie inaczej jak przez wniesienie do nowej księgi gruntowej może być nabyte, ograniczone, przeniesione, lub wykreślone.

Zarządzając dalsze postępowanie w celu ustalenia tego projektu ksiąg hipotecznych, c. k. Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) tych wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa przed otwarciem tych nowych ksiąg nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy czyby ta zmiana dotyczyła dopisania, odpisania lub przepisania, czy sprostowania w oznaczeniu nieruchomości, czy połączenia ciał hipotecznych a w ogóle w jakibądź sposób nastąpić miała.
b) tych wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do której z tych nieruchomości lub do jej części, jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego u przymiotnione, o ile to prawa jako do dawniejszego stanu biernego należące wpisane być miały, a jednak przy założeniu nowej księgi gruntowej wpisane nie zostały, aby z swemi prawami zgłosili się do właściwego c. k. Sądu powiatowego do dnia 28 lutego 1877, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania pretensyi przeciw osobom trzecim, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowej księdze hipotecznej zamieszczonych, a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się przytem, że przeciw zaniedbaniu tego terminu nie ma miejsca przywrócenie do pierwszego stanu, że przedłużenie tego terminu dla żadnej strony jest niedopuszczalne i że nawet chociażby prawo mające być zgłoszonem było już zamieszczonem w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje albo z jakiej rezolucyi sądowej było widoczne, albo chociażby strona wniesła podanie lub przed Sąd już wytoczyła spór o uzyskanie tego prawa, nie uwalnia to nikogo od obowiązku zgłoszenia się w przepisanym terminie ze swemi roszczeniami.

Kraków 20 stycznia 1876.

(634 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 63119. W celu zabezpieczenia budowli zachowawczych, wykonać się mających w latach 1876, 1877 i 1878 na gościńcach państwowych w Żółkiewskim okręgu budowniczym, odbędzie się dnia 23 lutego przed południem w c. k. Starostwie w Żółkwi rozprawa licytacyjna za pomocą pisemnych ofert

Cena fiskalna robót konserwacyjnych w r. 1876 wykonać się mających wynosi:

a) w sekcyi drogowej Żółkiewskiej kwotę	587 złr.	$7\frac{1}{2}$ cnt.	
b) w sekcyi drogowej Rawskiej kwotę	. 1868	„ $23\frac{1}{2}$	„
Ogółem kwotę	. 2455 złr.	31 cnt.	

Odnośące się do tego przedsiębiorstwa ogólne i szczegółowe warunki budowy, plany i sumaryczny kosztorys, oraz wykaz cen jednostkowych mogą być przejrzane w powyżej wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych.

Chcący podjąć się tego przedsiębiorstwa w całości lub tylko w jednej z powyższych sekcyj drogowych, mają wnieść pisemne oferty stemplem na 50 ct. i w 5 proc. wadyum opatrzone, w oznaczonym terminie i to najpóźniej do godziny 12 w południe do c. k. Starostwa w Żółkwi.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 30 stycznia 1876.

(631) **Ogłoszenie.**

L. 672 kar. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie, jako Sąd dla spraw drukowych, uchwałą swą z dnia 5 lutego 1876 L. 672 na wniosek c. k. Prokuratoryi państwa z d. 1 lutego 1876 L. 417 orzeka:

Osnowa pisma drukiem wydanego pod tytułem: „Sprzeciw przeciwko aktowi oskarżenia przez c. k. Prokuratoryę państwa w Tarnowie z dnia 28 grudnia 1875 L. 5049 przeciw Judzie Goldbergowi & Comp. o zbrodnię oszustwa wymierzonemu, stanowi występek z art. VII i art. VIII ustawy z d. 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. i w skutek tego uskuteczniono na wezwanie c. k. Prokuratoryi państwa z dnia 30go stycznia 1876 L. 388 przez c. k. Starostwo powiat. w Tarnowie d. 31 stycznia 1876 przytrzymanie nakładu inkryminowanego pisma drukiem, stosownie do §. 489 p. k. się zatwierdza, i zarazem w myśl §. 493 p. k. rozpowszechnianie rzeczonego wyż powołanego pisma się wzbrania.

To orzeczenie stosownie do przepisu §. 493 p. k. do publicznej wiadomości się podaje.

Tarnów dnia 5 lutego 1876.

(630 1—3) **Konkurs.**

L. 2820. Na posady pocztmistrzów:

1. w Tłumaczu za kontraktem służbowym i kaucyą 500 złr. — płaca roczna 500 złr., ryczałt kancelaryjny roczny 120 złr., prócz tego systemizowane należytości jezdne i udział w należytościach przewozowych przy utrzymywaniu jazd posłańczych pomiędzy Stanisławowem i Tłumaczem.

2. w Załuczu na dworcu za kontraktem służbowym i kaucyą 400 złr., płaca roczna 400 złr., dodatek manipulacyjny 300 złr., ryczałt na opakowywanie 100 złr. i ryczałt kancelaryjny 80 złr. rocznie; prócz tego ryczałt roczny 200 złr. za utrzymywanie poczty pieszo-posłańczej do Śniatyna i napowrót.

Prośby należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do ces. król. Krajowej Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 5 lutego 1876.

(565 1—3) **E d y k t.**

L. 265. C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem p. Wojciecha Gancarczyka iż przeciw niemu wniósł Mojżesz Goldreich pozew de praes. 11 stycznia 1876 L. 265 o zapłacenie kwoty 45 złr. w. a. z pn. w skutek czego termin do rozprawy na dzień 20go marca 1876 r. o godzinie 9 z rana wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Wojciecha Gancarczyka jest niewiadomem, przeto Sąd tutejszy ustanowił dla niego kuratora w osobie adw. Dra Olszewskiego do przeprowadzenia tego sporu.

Poleca się zatem Wojciechowi Garncarczykowi aby na wyznaczonym terminie osobiście stanął lub też ustanowionemu dla siebie kuratorowi potrzebnej do zastępywania udzielił informacyi, lub wreszcie innego zdatnego obrał sobie pełnomocnika, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg.

Nowy Sącz 24 stycznia 1876.

(522 1—3) **Konkurs.**

L. 478. Na mocy upoważnienia J. E. Pana Ministra wyznań i oświecenia będą z początkiem roku szkolnego 1876/7 przy c. k. seminaryach nauczycielskich żeńskich w Krakowie, Przemyślu i we Lwowie otworzone stałe kursa kształcenia kierowniczek ogródków dziecięcych.

Jest przeto do obsadzenia jedna posada kierowniczki ogródka dziecięcego przy każdym z wyżej wymienionych zakładów.

Do obowiązków tych ogrodniczek należeć będzie zarządzać ogródkiem dziecięcym i brać udział w udzielaniu nauk wymienionych w § 95 statutu organizacyjnego seminaryów nauczycielskich.

Z posadami temi połączone są emolumenta poszczególnione w ustawach z dnia 19go marca 1872 roku i z dnia 15go kwietnia 1873 r. a mianowicie płaca roczna w kwocie 800 złr. prawo pobierania dodatków pięcioletnich w kwocie 100 złr. a prócz tego prawo pobierania dodatków aktywalnych w Krakowie i we Lwowie po 240 złr. a w Przemyślu w kwocie 200 złr. w. a., jeżeli kandydatki będą posiadały patenta na nauczycielki szkół ludowych pospolitych.

Podania zaopatrzone wymienionemi patentami i patentami na kierowniczki ogródków dziecięcych a prócz tego metrykę urodzenia, świadectwami odbytych studyów i odbytej praktyki w ogródku dziecięcym przedłożą kandydatki będące w służbie publicznej krajowej Radzie szkolnej na ręce bezpośredniej władzy przełożonej najdalej do końca marca r. 1876, inne zaś wprost.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 20 stycznia 1876.

(594) **Obwieszczenie.**

L. 17277. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza niniejszem, że dnia 30 listopada 1875 wykonany został sprostowany wpis w ts. rejestr spółek zmian w firmie: „Towarzystwa zaliczkowego dla powiatu Mościskiego“.

Towarzystwo to opiera się na statucie dnia 25 maja 1875 uchwalonym, a na walnem zgromadzeniu, dnia 14 września 1875 odbytem, częściowo zmienionym.

Dyrekcyę składają pp. Henryk Gurski jako dyrektor, Franciszek Singer jako zastępca dyrektora, Albin Strzelecki jako kasyer, Ludwik Tinz jako zastępca kasyera, Franciszek Witek jako kontrolor, Zygmunt Skąpski jako zastępca kontrolora, którzy to członkowie dyrekcyi firmy Towarzystwa następnie podpisywać będą: „Towarzystwo zaliczkowe dla powiatu Mościskiego, stowarzyszenie w duchu ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 zaregestrowane z nieograniczoną poręką i siedzibą w Mościskach“.

Zarząd tego Towarzystwa stanowi dyrekcya złożona z 3 członków: dyrektora, kasyera i kontrolora, a w razie przeszkody z ich zastępców.

Przemyśl 31 grudnia 1875.

(595) **Obwieszczenie.**

L. 313. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza niniejszem, iż na dniu 5go stycznia 1876 firma: „Efroim Schneuer“ dla interesów agencyjnych, spedycyjnych i komisyjnych, z siedzibą w Przemyślu, w tusądowy rejestr handlowy dla firm pojedyńczych wpisaną została.

Przemyśl 19 stycznia 1876.

(576 1—3) **E d y k t.**

L. 14785/75. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia wywalczonej przez Rypsynę Piątkiewiczową sumy wekslowej 1100 złr. w. a. z przn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności dłużników Szymona i Teodozyi Dawidowiczów własnych, w Tarnopolu położonych, a to: domu wraz z ogrodem pod L. 1243, sianożęci na trzech kosarzy i 6½ dni pola ornego, jak dom. 3 pag. 34 n. 8 haer. i 3 dni pola ornego, jak dom. 5 pag. 48 n. 16 haer. w trzech terminach: dnia 16 marca, 20 kwietnia i 18 maja 1876, zawsze o godzinie 10 rano, w zabudowaniu tutejszego Sądu obwodowego.

Cena wywołania 3194 złr. w. a.

Wadyum 320 złr. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne do przejrzenia w tutejszej registraturze.

Tarnopol dnia 26 stycznia 1876.

(597 1—3) **E d y k t.**

L. 19742. C. k. Sąd obwodowy tarnowski zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Józefa Trzebińskiego i Józefę Lewecką, że Władysław Trzecieski przeciw tymże o zapłacenie sumy 29387 złr. w. a. z przn. dnia 17 czerwca 1875 L. 9829 pozew wytoczył, w skutek którego do wniesienia obrony termin 90 dni zakreślony i dla tych pozwanych kuratorem p. adw. dr. Grabczyński, z zastępstwem p. adw. dra Jarockiego, zamianowany został.

Rzeczą będzie pomienionych pozwanych dostarczyć kuratorowi potrzebnych środków obrony, lub też innego obrać sobie obrońcę, ileże skutki zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

Tarnów dnia 7 stycznia 1876.

(605 1—3) **E d y k t.**

L. 2981. C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca niewiadomego Mortka Hüblera z Kołomyi, że pod dniem 17 maja 1875 do L. 2981 przeciw niemu Osias Laufer z Jabłonowa, pozew o zapłacenie 1000 złr. wytoczył, że do rozprawy termin na dzień 14go marca 1876 wyznaczono, i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu tegoż ustanowiono kuratora w osobie tutejszego burmistrza p. Teofila Jaromeckiego, któremu pozew ten doręcza się.

Wzywa się przeto Mortka Hüblera, by ustanowionego kuratora należycie poinformował, lub innego zastępcę mianował, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

Peczeniżyn 13 czerwca 1875.

(614 1—3) **E d y k t.**

L. 4754. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia niniejszem, iż na podstawie wyboru wierzycieli upadłości firmy Lamm & Kohn, tudzież upadłości Chaima vel Joachima Lamma i Joela Zallela vel Juliusza Kohn, dnia 25 stycznia 1876 odbytego, adwokat dr. Szymon Schaff stałym zawiadowcą tych upadłości, a adwokat dr. Emil Byk jego zastępcą ustanowionym został.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 28 stycznia 1876.

(582 1—3) **E d y k t.**

K. 3492 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Krynicy zawiadamia niniejszym edyktem Ftadeja i Martę małżonków Dziadyków, że Leon Andrasz wniósł pod dniem 8go lipca 1875 do L. 1892/cyw. pozew przeciw Dymitrowi Czydyle i przeciw nim o zapłacenie kwoty 100 złr. w. a. z pn., w załatwieniu którego termin do rozprawy sumaryczney na dzień 28go marca 1876 r. o godzinie 10tej z rana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu współpozwanych Ftadeja i Marty małżonków Dziadyków wiadome nie jest, przeto Sąd ustanawia do ich zastępstwa i na ich koszt kuratorem Aftana Dziadyka, z którym spór wedle proc. sąd. dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się nieobecnym współpozwanym, ażeby w należytym czasie albo sami przybyli, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego rzecznika obrali i o tem Sądowi oznajmili, w ogóle przedsięwzięli służące do obrony środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Krynica dnia 25 grudnia 1875.

(599 1—3) **E d y k t.**

L. 8183. Dnia 2 marca, 5 kwietnia i 11 maja 1876 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa sprzedaż realności Nr. 226 w Straszewicach, Leona i Nastki Manasterskich własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w sprawie Herscha Herzhaft o 110 złr. a. w. z pn.

Cena wywołania wynosi 200 złr. a. w. Wadyum 10 procent z tej sumy.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tutejszym Sądzie przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.

Sambor dnia 22 listopada 1875.

(602 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2209. Na dniu 10 marca i 10 kwietnia 1876 r. przed południem, zostanie realność pod L. 72 w Bolechowie położona, do masy spadkowej Henryka Müllera należąca, w tutejszym c. k. urzędzie notaryalnym drogą przetargu sprzedaną.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów 31 maja 1875.

(577 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 128. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie konkursowej Marka Klara i Izraela Pomaranza na terminie dnia 30 grudnia 1875 p. Bernhard Schütz na zastępcę masy, zaś p. Zallel Rothhaus na zastępcę tegoż wybranymi zostali.

Tarnopol dnia 10 stycznia 1876.

2—3) **Edykt.**

L. 2247. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jan Tyczko przeciw Karolowi Kiselka i w razie śmierci jego przeciw niewiadomym spadkobiercom jego w dniu 14 stycznia 1876 do L 2247 pozew o orzeczenie, że prawo Karola Kiselki do żądania zapłaty sum 40 złr i 40 złr. m. k. w stanie biernym części realności pod L. 312 3/4 we Lwowie zaintabulowanych przez przedawnienie zgasło, i że sumy te z hipoteki realności tej mogą być wykreślone, wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek którego pozwu termin do sumarycznej rozprawy na dzień 23go lutego 1876 o 10tej godzinie rano wyznaczonym został. Gdy miejsce pobytu Karola Kiselki i jego spadkobierców wiadomem nie jest, ustanawia c. k. Sąd krajowy do zastępowania ich na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata dra Rogalskiego, z zastępstwem adwokata dr. Landesbergera, kuratorem, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i Sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 22 stycznia 1876.

(610 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 823. Ustne egzamina dojrzałości odbędą się dla abituryentów gimnazyalnych we Lwowie w c. k. gimnazyum akademickiem dnia 7, 8 i 9, a w Krakowie w c. k. gimnazyum ś. Anny dnia 14, 15 i 16 marca b. r.; dla abituryentów szkół realnych w szkole realnej we Lwowie dnia 9, 10 i 11, a w szkole realnej w Krakowie dnia 17 i 18 marca b. r.

Termin do egzaminów pisemnych wyznaczy abituryentom dyrekcya każdego z wymienionych zakładów w ostatnim tygodniu lutego b. r. w którym to celu mają abituryenci zgłosić się w dotyczącej dyrekcyi przed dniem 20 lutego b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 29 stycznia 1876.

(496 2—3) **Edykt.**

L. 69567. Ces. król. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Mikołaj i Julia Pisarczuk przeciw Balbinie z Niedźwieckich Łążyńskiej, a w razie śmierci z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom tejże, pod dniem 31go grudnia 1875 do L 69567 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego pozew do pisemnej w przeciągu dni 30 wnieść się mającej obrony zadekretowany został.

Ponieważ pozwana z życia i miejsca pobytu jest niewiadomą, ustanowił do zastępowania tejże, a względnie możliwych spadkobierców, c. k. Sąd krajowy kuratorem adwokata dr. Kuczkiewicza, z substytucyą adw. dr. Czeszera z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwaną, aby w należytym czasie osobiście stanęła, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała i Sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów dnia 8 stycznia 1876.

(490 3—3) **Edykt.**

L. 147. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wzywa posiadacza wekslu z daty: Manajów 4 sierpnia 1872 na sumę 50 zł. a. w. opiewającego w dwanaście miesięcy od dnia wystawienia na ordrę wystawiciela w Manajowie płatnego, przez Mikołaja Pod lasieckiego wystawionego a przez Iwasia Kiecko akceptowanego, aby takowy tutejszemu Sądowi do dni 45 przedłożył gdyż inaczej weksel ten jako umorzony uznanym zostanie.

Złoczów dnia 15 stycznia 1876.

(485 3—3) **Edykt.**

L. 7143. C. k. Sąd pow. w Starejsoli niniejszem uwiadamia, że na dniu 3go kwietnia, 21 kwietnia i 5 maja 1876, każdym razem o godzinie 9 rano, licytacyę realności L. 54/12 w Grodowicach, Hnata i Maryanny Katyńskich własnej, na rzecz Abrahama Lamm peto 113 złr. a. w. przedsięweźmie.

Cena wywołania 195 złr. Wadyum 20 złr. w. a

Resztę warunków można w tusądowej registraturze przejrzeć

Starasól 30 grudnia 1875.

(502 2—3) **Edykt.**

L 6021. C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie podaje do wiadomości, że dnia 8go grudnia 1872 umarł w szpitalu wojskowym w Bernie bez ostatniej woli rozporządzenia Franciszek Nowak, ces. król. feldwebel rachunkowy.

Ponieważ spadkobiercy Sądowi temu nieznani, dlatego wzywa wszystkich, którzyby pretensye z jakiegokolwiek tytułu do tego spadku mieli, żeby do jednego roku, licząc od dnia pierwszego, jako spadkobiercy się wylegitymowali i oświadczenie do spadku tego wnieśli, inaczej spadek ten, dla którego W. pana Tomasza Witkiewicza, c. k. notaryusza w Brzozowie, kuratorem ustanowiono, tym przyznany zostanie, którzy w powyższym terminie się zgłoszą, wolne zaś części spadku, a w razie gdy się nikt nie zgłosi, cały ten spadek na rzecz państwa przypadnie.

Brzozów dnia 31go grudnia 1875.

(515 2—3) **Edykt.**

L. 348. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pp. Stanisława Mioduszewskiego, Wolfa Gdalewicza, Mortka Leibowicza, Undzie Leibowicz, Małę Leibowicz zamężną Fruchter, Gersona Fruchter, Jakóba Punz, Gdalego Szandrowicza, Józefa i Maryę Eichenwald, Majera Frucht i Mortka Punz Lewi z życia i pobytu niewiadomych, lub w razie ich śmierci ich spadkobierców, a względnie prawonabywców z imienia, życia i pobytu niewiadomych, że przeciw nim Mendel Löwenthal, Jakób Punz i Chudie Punz o uznanie ich praw własności do realności pod L. kons. 232 w Przemyślu położonej i zaintabulowanie ich za właścicieli tejże pozew pod dniem 8 stycznia 1876 do L. 348 wytoczyli, i że dla wyżwymienionych pozwanych p. adwokata krajowego dra Regera, z substytucyą p. adwokata krajowego dra Łużeckiego, kuratorem ustanowiono, któremu też powyższy pozew celem wniesienia pisemnej obrony do dni 30tu doręczonym będzie.

Wzywa się zatem tychże pozwanych, aby albo ustanowionemu jak wyżej kuratorowi potrzebne do obrony środki dostarczyli, lub innego zastępcę sobie wybrali i Sądowi oznajmili, inaczej wynikłe z zaniedbania złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl 12 stycznia 1876.

(512 2—3) **Edykt.**

L. 2684. Niewiadomemu z pobytu Iwanowi Mykietiuk, synowi Michała Mykietiuk 22 marca 1830 w Podstajach zmarłego, ustanawia się Dmytro Łopatniuk kuratorem.

O czem się Iwana Mykietiuk z tem uwiadamia, że pertraktacya tego spadku z kuratorem przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Gwoździec 30 grudnia 1875.

(588 2—3) **Konkurs.**

L. 294. W c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie jest do obsadzenia dwie posad dozorców więziennych pierwszej klasy z roczną płacą 300 złr. i ośm posad dozorców drugiej klasy z roczną płacą 260 złr. tudzież 25 procentowym dodatkiem aktywalnym, dzienną porcyą chleba, pomieszkaniem w koszarach dla nieżonatych a dodatkiem rocznym na pomieszkanie 30 złr. dla żonatych, nareszcie ubraniem skarbowem przepisanem.

Nominacya nastąpi prowizorycznie, a po upływie roku stanowczo, gdy mianowani odpowiedzą zupełnie powołaniu swemu.

Ubiegający się o te posady mają się przedewszystkiem wykazać certyfikatem, że podług ustawy z dnia 19 Kwietnia 1872 (dz u. p. XXXIX-98) prenotacyę do służby rządowej uzyskali, tudzież że posiadają dokładną znajomość języków krajowych, nie mniej biegłość w czytaniu i pisaniu, i że nie przekroczyli jeszcze 45 roku życia. Kompetenci we Lwowie mieszkający mają świadectwem lekarza zakładu karnego, inni zaś świadectwem lekarza w urzędowej służbie stojącego udowodnić, że do służby dozorcy więziennego są fizycznie zdolni, nareszcie mają się wykazać czem się obecnie trudnią. Na kompetentów którzy umieją pisać lub posiadają wykształcenie w jakiemkolwiek rzemiośle, tudzież na nieżonatych i młodszych weźmie się szczególny wzgląd.— Podania własnoręcznie pisane, mają być wniesione w przepisanej drodze do podpisanej Dyrekcyi najdalej do dnia 20 marca 1876 r.

C k. Dyrekcya zakładu karnego dla mężczyzn.

Lwów dnia 4 lutego 1876.

(627 3—3) **Edykt.**

L. 6245. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, Nr. 1 Dz. p. p. położony majątek Karola Schubutha, protokołowanego kupca i właściciela realności we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu sekretarzowi sądowemu Bernaczkowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adw. dr. J. Dobrzańskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 16 lutego 1876, godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym Sądzie kraj. jako handlowym wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1go kwietnia 1876 i podać ją na terminie na dzień 19 kwietnia 1876, godzinę 4 po południu, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody, w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 3 lutego 1876.

(554 3—3) **Edykt.**

L. 1653. C. k. wyższy Sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 r. l. 96 Dz. pp. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Franciszka i Maryi małż. Czerwińskich o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. 127 1/4 w Stanisławowie niegdyś Michała Sobolewskiego własnej w powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej składającej się z gruntu budowlanego na którym znajdują się dwa małe budynki mieszkalne z drzewa zbudowane i ogrodu warzywnego w przestrzeni razem 325 □ sążni graniczącej od wschodu z ulicą Belweder szeroką od południa z realnościami l. 219 1/4 Mojżesza Zauderer i l. 128 1/4 Süssie Nagel od zachodu z realnością spadkobierców po Janie Brumowiczu a od północy z realnością l. 126 1/4 Franciszka Czerwińskiego c. k. Sądowi obwodowemu w Stanisławowie polecenem zostało ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, któryto projekt w tymże c. k Sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1 maja 1876 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się że od dnia 1 maja 1876 r. począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hypoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne, do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hypotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hypotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma; b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hypotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. Sądzie obwodowym w Stanisławowie swoje oznajmienie do dnia 30 kwietnia 1876 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów, w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hypoteczne w dobrej wierze nabędą.

Lwów, dnia 26 stycznia 1876.

(486 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 672. C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli wiadomo czyni, że w dniach 10 marca, 24 marca i 7 kwietnia 1876, każdym razem o godzinie 9 z rana publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 31/29 na Posadzie Felsztyńskiej, do Stanisława Jandzio należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie wierzytelności Hindy Leichter peto 60 złr. w. a. z pn przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 120 złr. Wadyum 12 złr. a. w. Reszta warunków licytacyjnych znajduje się w registraturze sądowej do przejrzenia.

Starasól 10 października 1875.

(506 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7664. C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie na żądanie Izraela Chilla zezwolił równoczesną uchwałą na amortyzacyę kwitu na 30 złr. w. a. przez Izraela Chilla, z powodu objęcia licytacyjnej konserwacyi dróg rządowych, w c. k. urzędzie podatkowym w Sanoku jako wadyum złożonych, z daty: Sanok 27 kwietnia 1861 do art. 136, co się podaje do publicznej wiadomości z tem dołożeniem, że kwit wspomniony, w razie by takowy przez prawnego posiadacza do jednego roku 6 tygodni i 3 dni produkowany nie został, za umorzony by uważano.

Rymanów dnia 14 stycznia 1876.

(499 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7832. C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli wiadomo czyni, że na dniu 3 kwietnia, 21 kwietnia i 8 maja 1876 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tymże Sądzie egzekucyjna sprzedaż realności Piotra i Maryi Karpińskich pod L. 57 w Starejsoli położonej.

Cena wywołania wynosi 34 złr. a. w., wadyum zaś 10 procent ceny wywołania.

Akt opisania, oszacowania i warunki licytacyjne są w registraturze do przejrzenia.

Starasól 31 grudnia 1875.

(331 3—3) **Kundmachung.**

Z. 60. Von Seite des k. k. Ackerbau-Ministeriums wird bekannt gegeben, daß die nachbenannten Pepinier-Hengste gegen nachstehende Sprung-Taxen während der Deckperiode 1876 zur Belegung von Privatstuten werden zugelassen werden, und zwar:

Im k. k. Staatsgestüte Radautz

Outremer Braun geboren 1867 von Vermout aus der Ouverture Halbblutstuten zu 20 kr. Vollblutstuten zu 40 kr.

Revolver Braun von Revolver aus der Opal Halbblutstuten zu 15 kr. Vollblutstuten zu 20 kr.

North Stear II englisch Halbblut Schwarzbraun zu 15 kr.

Young England Norfolk Braun zu 15 kr.

Ben Azet Araber Vollblut zu 15 kr.

Schagya II. Araber Halbblut zu 15 kr.

Alle übrigen in diesem Gestüte aufgestellten Pepinierhengste decken zu 10 kr.

Die Anmeldung von Stuten zu den einzelnen Deckhängsten wolle bis zum Eintritte der Sprungzeit bei der Gestüts-Direction eingebracht werden.

Die Unterkunft der Stuten wird im Gestüte unentgeltlich besorgt, die Fourage nach den Durchschnittsmarktpreisen berechnet

Außer dem Sprunggelde sind für jede Stute 5 kr. für die Mannschaft des Gestütes zu erlegen.

Die Wartung der Stuten muß durch eigene Leute besorgt werden.

Alle sonst etwa erwünschten weiteren Auskünfte werden durch die Gestüts-Direction bereitwilligst ertheilt.

Wien am 11 Jänner 1876.

Vom k. k. Ackerbau-Ministerium

(501 2—3) **Edykt.**

L. 30477. C. k. Sąd krajowy wiadomo czyni, iż rozpisana edyktem 22go kwietnia 1873 L. 5811, na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z 2 września 1856 L. 164 Dz. p. p., sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod Nr. 310 Dz. VIII w Krakowie na Kaźmierzu położonej, a to z przyczyn publicznych jako zwaleniu grożącej, pod następującemi przez gminę miasta Krakowa podanemi warunkami odbędzie się:

1. W celu odbycia tej licytacyi wyznacza się tylko jeden termin, a to na dzień 7 marca 1876 o godzinie 10 przed południem.
2. Na tym terminie realność wyż wymieniona i poniżej ceny szacunkowej 666 zł. 57 cnt. w. a. jednak nie za niższą kwotę, przedstawiającą ogół uprzywilejowanych należytości skarbowych.
3. Chęć kupna mający obwiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi tylko kwotę 50 złr. jako wadyum na ręce komisyi licytacyjnej w gotówce, lub w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich albo państwa austryackiego, lub też w listach zastawnych galicyjskich, według kursu w ostatnim numerze gazety urządowej wykazać się mającego, złożyć.

Warunek 4 edyktu z d. 22 kwietnia 1874 L. 5811 pozostaje nienaruszony.

5. Nabywca będzie obowiązany w 2 latach od objęcia wyżwymienionej realności w fizyczne posiadanie takową odbudować.

Kraków 30 grudnia 1875.

(514 2—3) **Edykt.**

L. 17474. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Jakóba Horowitza z życia i miejsca pobytu nieznanego, tudzież spadkobierców jego z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim Frydryka Wierzbicka pozew o wyeliminowanie kolokowanej na VI miejscu na cenie kupna dóbr Romanowa wola na rzecz Jakóba Horowitza sumy 350 złr. w. a. wytoczyła, na co pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni się poleca.

Oraz postanawia Sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. dra Baumfelda z zastępstwem p. adw. dr. Skórskiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika Sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl dnia 12 stycznia 1876,

(566 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 94. C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie przyznanego p. Józefowi Ochockiemu wyrokiem karnym c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 4 sierpnia 1874 l. 6480 przeciw Semkowi Ostapowemu odszkodowania w kwocie 547 złr. 50 ct. w. a. tudzież kosztów sądowych 3 złr. 23 ct — 36 ct. — 1 złr. 87 ct. — 1 złr. 36 ct. — 9 złr. 60 ct. w. a. jak też niniejszej egzekucyi w kwocie 3 złr. 52 ct w. a., posiadłość włościańska l. k 52 subrep. 132 w Wierzbowcu, ciała tabularnego nie stanowiąca Semkowi Ostapowemu własna, z chaty, budynków gospodarczych, pół morga ogrodu jak też z pięciu i pół morgów pola ornego składająca się, sądownie na 700 złr. w. a oszacowana, w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym w dniach 24 lutego i 23 marca 1876 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś 25 Kwietnia 1876 zawsze o godzinie 10tej z rana, także poniżej tejże publicznie sprzedaną będzie. — Cenę wywołania stanowi kwota 700 złr. w. a. zaś złożyć się mające gotówką wadyum wynosi 70 złr. w. a. — Reszta warunków może być w tusądowej registraturze przejrzaną.

Budzanów 20 stycznia 1876.

(546 2—3) **Edykt.**

L. 4284. Celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 100 zł. w. a. odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Pawła Pszaneckiego w Bandrowie l.74, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach a to 19 kwietnia, 4 maja i 17 maja 1876 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 300 zł. zakład 30 zł.

Bliższe warunki i protokół opisania leżą w registraturze do przejrzenia.

Ustrzyki dolne dnia 20 grudnia 1875.

(537 2-3) **Edykt.**

L. 3796. C. k. Sąd powiatowy przedsięweźmie na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 240 złr. w a. c. s. c. przymusową sprzedaż posiadłości włościańskiej pod l. konskr. 2, repart. 2 w Grotowy ad Wołowice w powiecie krakowskim położonej dłużnika Jana Bębenka a względnie tegoż leżącej masy spadkowej, ciała tabularnego nie stanowiącej, przez publiczną licytacyę dnia 29 marca, 27 kwietnia i 29 maja 1876 o godzinie 10 zrana.

Cena wywołania wynosi 800 złr. w. a. za którą lub wyżej, a przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej, lecz nie niżej 500 złr. realność ta sprzedaną będzie

Sprzedaż odbędzie się ryczałtowo. Zakład wynosi 80 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze.

Liszki 30 grudnia 1875.

(590 2—3) **Edykt.**

L. 580. C. k. Sąd krajowy lwowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pod dniem 5 stycznia 1876 l. 580 wniósł pan Maurycy Lazarus przeciw masie leżącej Katarzyny Mitlickiej vel Mytlickiej a względnie jej spadkobiercom z życia i miejsca pobytu niewiadomym pozew o wyekstabulowanie pozycyj n. 70, 71 i 72 on. ze stanu biernego realności pod l. $451\frac{1}{4}$ we Lwowie, której to pozwanej c. k. Sąd krajowy do zastępywania i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata dra Łubińskiego ze substytucyę adwokata dra Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie z tem, że obronę w przeciągu 30 dni wnieść ma.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwaną, aby w należytym czasie osobiście stanęła, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów dnia 14 stycznia 1876.

(626 2—3) **Edikt.**

Nr. 1355. Vom k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß nach der im Jahre 1868 ohne letztwilliger Anordnung in Konstantynowka verstorbenen Margarete Kentel die Nachlaßabhandlung eingeleitet ist, und für die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Erbin Sofie verehlichte Adam, als Kurator Heinrich Gebel bestellt worden ist.

Sofie Adam wird daher aufgefordert sich binnen einem Jahre vom unten gesetzten Tage an gerechnet, beim hiesigen Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselbe aufgestellten Kurator abgehandelt werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienica am 2. Dezember 1875.

(536 2—3) **Edikt.**

Nr. 6535. Vom Bohorodczany'er k. k. Bezirks-Gerichte wird den, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben des Fischel und Jossel Riesel bekannt gemacht, daß über Ansuchen der Sara Kletter Rechtsnehmerin der Ettie Hartenstein, zur Verhandlung betreff Anerkennung der Liquidität der im Lastenstande der im Lizitationswege veräußerten Realität Cons-Nro. 9 — 11 259 in Łysiec intabulirt gewesenen nunmehr auf den im hiergerichtlichen Deposite erliegenden Kaufpreis übertragenen Forderung per 40 Dukaten f. R. G. der Termin auf den 22 März 1876 um 9 Uhr Vormittags bestimmt, und für die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben des Fischel und Jossel Riesel zum Kurator Israel Riesel aus Gurahumora bestellt wurde

Vom k k. Bezirksgerichte

Bohorodczany am 17. Dezember 1875.

(561 2 3) **Edikt.**

Z. 13217. Vom k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichte S. I. in Lemberg, wird hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen der Jütte Ester Recheles das Verfahren zur Todeserklärung des Nathan Recheles, welcher beim k. k. Erzherzog Karl Salvator 77 Linien-Infanterie Regimente als Wehrmann gedient hat und im Jahre 1866 während des österreichisch-preußischen Krieges im Gefechte bei Skalitz vermißt wurde, eingeleitet, und daß für die Person des Vermißten Nathan Recheles der Herr Advokat Dr. Schaff mit Substitution des Advokaten Dr. Weiß zum Kurator ernannt wurde.

Es wird nun hiemit der Vermißte Nathan Recheles binnen einem Jahre von der Kundmachung dieses Ediktes an, vor das Gericht zu erscheinen, vorgeladen, als auch alle Diejenigen die von dem Leben oder den Umständen des Todes des Nathan Recheles Kenntniß haben, aufgefordert, davon dem Gerichte oder dem Kurator binnen einem Jahre die Anzeige zu machen, ansonst zur Todeserklärung desselben geschritten sein wird.

Vom k. k. städt. deleg Bezirksgerichte S I.

Lemberg am 13 August 1875

(579 2-3) **Amortisirung.**

Z 736. Ueber das Gesuch des Jakob Gelmann, wird der Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen Wechsels dtto Tarnopol den 19. Dezember 1875 per 100 fl ö W zahlbar am 1. Jänner 1876 in Tarnopol, welcher von Jakob Gelman ausgestellt und von Aurelius Wolf, so wie Nissen Läufer akceptirt worden ist, aufgefordert, denselben diesem Gerichte binnen 45 Tagen vorzulegen, als sonst derselbe amortisirt werden wird

K. k. Kreisgericht. Tarnopol den 19 Jänner 1876.

(617 2—3) **Edikt.**

Z. 19621. Vom k k. städtisch-delegirten Bezirksgerichte Krakau wird Ladislaus Töpfermann verständigt, daß in der Rechtssache des Sigismund Markheim gegen ihn und Andere pto 57 fl ö. W. das Kontumazurtheil am 14 März 1873 Zahl 2170 erflossen ist.

Da Ladislaus Töpfermann seinen Wohnort im Laufe des Prozesses geändert hat und sein gegenwärtiger Aufenthaltsort unbekannt ist, so wird zur Vertretung desselben der hierortige Advokat Dr. Trojualski mit Substituirung des Advokaten Dr. Kaufmann als Kurator bestellt und demselben das obenerwähnte Urtheil eingehändigt; welchem Kurator Ladislaus Töpfermann seine allfälligen Vertheidigungsmittel beizubringen hat.

Krakau den 23 Oktober 1875.

(592 2—3) **Edykt.**

L. 25710. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Konrada Bechtloffa o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod L. kons. 111 w gminie katastralnej Hartfeld, powiecie sądowym Jaworowskim, zaś podatkowym Gródeckim położonej, składającej się z parcel pod L. kat. 157, 121, 122, 124, 125, 483, 615, 616, 617, 723, 784, 1063, 1064, 1065, 1122, 1123, 1124, 1125, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1344, 1650, 1651, 1652 i 1653, w łącznej przestrzeni 17 morgów, 391 □ sążni, c. k. Sądowi powiatowemu w Jaworowie poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże ces. król. Sądzie powiatowym przejrzanym być może, a od dnia 12 stycznia 1876 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 12 stycznia 1876 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby

a. na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia ruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b. już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w ces. król. Sądzie powiatowym w Jaworowie swoje oznajmienie do dnia 30go kwietnia 1876 r. tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hypoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 12 stycznia 1876.

(609 2—3) **Obwieszczenie konkursu.**

L. 57390. W celu nadania opróżnionego stypendyum z fundacyi Więcławskiego w rocznej kwocie 150 złr. a. w., przeznaczonego dla słuchacza praw, rozpisuje się niniejszem konkurs do końca lutego 1876.

Ubiegający się o to stypendyum winni przyłączyć do podań swych oprócz świadectwa ubóstwa i świadectw szkolnych także metrykę chrztu, w celu wykazania, że są urodzeni w Galicyi, polskiej narodowości i rz. kat. obrządku.

Podania o to stypendyum mają być wniesione w przeciągu terminu konkursowego do kuratoryi fundacyi stypendyjnej Więcławskiego, za pośrednictwem przełożonego Wydziału prawniczego dotyczącej Wszechnicy i c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 5 lutego 1875.

(607 2—3) **Edykt.**

L. 3194 cyw. C. k Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza niniejszem, iż celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Kellnera w ilości 300 złr. w. a. z przn., odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 25 w Ispie ad Żywiec, do Kaspra i Maryanny Langiewicz należącej, w dniach 28go lutego, 28 marca i 28 kwietnia 1876, zawsze o godzinie 10 przed południem, w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym.

Za cenę wywoławczą przyjmuje się cena szacunkowa w sumie 680 złr., od której na pierwszych dwóch terminach powyżej, zaś na trzecim terminie poniżej licytowane będzie.

Chęć kupna mający obowiązanym jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 68 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Żywiec dnia 30 sierpnia 1875.

(623 2—3) **Edykt.**

L. 6561. C. k. Sąd powiatowy w Kętach w imieniu c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy decyzyi c. k. Sądu krajowego wyższego z dnia 12 grudnia 1874 l. 16746 utworzono w księdze gruntowej gminy Bulowice położonej w starostwie Bialskim w obrębie Sądu powiatowego Kęckiego projekt karty hipotecznej dla realności pod Nk. 100 w Bulowicach położonej składającej się z domu mieszkalnego pod Nk. 100 stodoły, z parcel budowlanych n. top. 305 i 306 z parcel gruntowych n. top. 2622, 2623, 2624, 2625, 2627, 2630, 2632, 2634, 2636, 2637, 2639, 2640 tudzież parcel pastewnych n. top. 2620, 2621, 2626, 2628, 2629, 2631, 2633, 2635, 2638, 2641 i połowy parcel n. top. 5227, 5228 i 5229 obejmujących ogółem przestrzeni 9 morgów 1391 kwadratowych sążni, w którym to projekcie Tomasza Dybała za właściciela tejże realności wpisano. Ten projekt karty hipotecznej dla realności pod Nk. 100 w Bulowicach począwszy od dnia 1 maja 1876 roku będzie mieć ważność rzeczywistej karty hipotecznej zdolnej do przyjmowania wpisów hipotecznych. Wzywa się zatem wszystkich, którzyby na zasadzie praw, nabytych przed dniem oznaczonym do powstania karty hypotecznej dla realności pod Nk. 100 w Bulowicach mieli prawo żądania jakich zmian wpisów w projekcie tejże karty uskutecznionych a odnoszących się do stanu posiadania lub praw własności bez względu czy żądane zmiany będą mieć na celu przypisanie, odpisanie lub przepisanie pojedyńczych części składowych tejże realności lub sprostowanie oznaczenia takowej, aby najdalej do dnia 30 kwietnia 1876 r. wnieśli swe żądania do Sądu tutejszego.

Również wzywa się wszystkich, którzyby przed dniem powstania nowej karty hipotecznej nabyli praw służebności, zastawu lub innych na realności pod Nk 100 w Bulowicach, aby takowe jako „ciężary dawne" do dnia 30 kwietnia 1876 r. zgłosili, a to stosownie do przepisu §. 7 ust. z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. nawet i ci, których prawa już w projekcie uwidocznione zostały, w przeciwnym bowiem razie utraciliby prawo popierania praw swych przeciw tym, którzy na zasadzie wpisów w nowej karcie hipotecznej uskutecznionych i niezaprzeczonych w dobrej wierze nabędą praw hipotecznych na tej realności. Ustanowiony termin jest nieprzekraczalny i ani przedłużonym ani też do dawnego stanu przywróconym być nie może.

Kęty dnia 31 grudnia 1875.

(570 2—3) **Edykt.**

L. 9106 C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku uwiadamia Mojżesza Szterna z miejsca pobytu niewiadomego, że dla niego w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Schora przeciw niemu o zapłacenie sumy 400 złr. a. w. kuratorem Dr. Zbyszewski z zastępstwem Dra. Reinesa obydwa adwokaci w Rzeszowie ustanowionymi zostali.

Wyznaczając zarazem termin do rozprawy z wierzycielami w przedmiocie wykazania pierwszeństwa i należności pretensyi z ceny kupna sprzedanej realności w Leżajsku pod N. 730 położonej do dłużnika Mojżesza Sterna przynależnej, na dzień 29 lutego 1876 godz. 9 rano wzywa się kuranda, by kuratorowi wyjaśnienia dał lub innego zastępcę ustanowił, bowiem w razie przeciwnym skutki złe sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Leżajsk dnia 12 grudnia 1875 r.

(564 2—3) **Edykt.**

L. 17511. Samborski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia Józefa Trębeckiego, Antoniego Egidiusza hr. Pawłowskiego i Simche Toeper czyli Toepfer, że Aleksandra Mironowicz i nieletni Euzebiusz i Eugenia Kowalscy przeciw nim i c. k. prokuratoryi Skarbu imieniem Wysokiego Skarbu dnia 7 listopada 1875 l. 17511 pozew o zaintabulowanie wykreślenia 6cioletniej dzierżawy, tudzież sumy 674 złr. w. a. ze stanu biernego części dóbr Teparów wnieśli i że pozew ten ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. Dr. Witzowi, którego zastępcą adw. Dr. Ehrlich, do wniesienia obrony w 90 dniach doręczył.

Sambor dnia 23 listopada 1875.

(528 2—3) **Edykt.**

L. 68769. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Henryk Knopf, Chawe Knopf zam. Reiss tudzież Debora Knopf przeciw Esterze Menkes z życia i miejsca pobytu nieznanym pod dniem 21 grudnia 1875 do l. 68769 wnieśli pozew o wykreślenie sumy 120 zł. m. k. z pn. zabezpieczonej na rzecz Estery Menkes na sumie 480 zł. m. k. z pn. zaintabulowanej na rzecz Fiszla i Baszy Baumgarten tak w stanie biernym połowy realności l. 129 $\frac{3}{4}$ we Lwowie położonej Henryka, Chawy i Debory Knopf własnej jakoteż w stanie biernym sum 3600 zł. W. W. 700 duk. i 400 duk. na tejże połowie realności l. 129 $\frac{3}{4}$ na rzecz tych samych wierzycieli zahipotekowanych, który to pozew do wniesienia pisemnej obrony w przeciągu dni 30 dekretowany został.

Dla pomienionych pozwanych z życia i miejsca pobytu nieznanych ustanowił c. k. Sąd krajowy do zastępywania i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Dra. Jekelesa z substytucyą adwokata Dra. Schrenzla kuratorem, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 30 grudnia 1875.

(591 2—3) **Edykt.**

L. 121. C. k. Sąd powiatowy m. deleg. dla okolic miasta Lwowa wiadomo czyni, że uchwałą tutejszą równocześnie zapadłą dozwolono intabulacyę Stanisława Karczewskiego za właściciela realności Nr. 53 w Hołosku wielkiem położonej na podstawie kontraktu kupna z Jędrzejem i Katarzyną Szyszak małżonkami we Lwowie dnia 12 kwietnia 1875 zawartego

Gdy Jędrzej i Katarzyna Szyszak z życia i miejsca pobytu są niewiadomi, przeto ustanowiono dla tychże kuratora w osobie adwokata Dra. Weiss z zastępstwem adwokata Dra Raabe i temuż kuratorowi powołaną tutejszą uchwałą się doręcza.

Wzywa się zatem Jędrzeja i Katarzynę Szyszak a w razie ich śmierci tychże z miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, aby temuż kuratorowi potrzebne informacyi udzielili, lub sobie innego zastępcę ustanowili, gdyż złe skutki z tego wynikłe sobie samym przypisać będą musieli.

Lwów dnia 22 stycznia 1876.

(563 1—3) **Edykt.**

L. 17510. Samborski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia Józefa Sozańskiego z miejsca pobytu nieznanego, że Aleksandra i Teofil Mironowicze, tudzież nieletni Euzebiusz i Eugenia Kowalscy przeciw niemu dnia 7 listopada 1875 l. 17510 pozew o wykreślenie sumy 290 złr. m. k. ze stanu biernego części dóbr Tejsarów „Gołuchowszczyzna" zwanej, i Obelnicy, niegdyś do Ksawery Witkowskiej należących wnieśli — i że pozew ten ustanowionemu dlań kuratorowi adw dr. Witzowi którego zastępcą adw. dr. Ehrlich — do wniesienia obrony w 90 dniach doręczył.

Sambor dnia 23 listopada 1875.

(529) **Obwieszczenie.**

L. 31046. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, w przychyleniu się do podania pana Juliusza Wildta z dnia 29 grudnia 1875 l. 31046 poleca na zasadzie przepisu art. 25 ustawy handlowej wykreślenie z rejestru handlowego dla firm pojedyńczych, zaciągniętej tamże firmy „Juliusz Wildt księgarz w Krakowie".

Kraków 7 stycznia 1876.

(530) **Obwieszczenie.**

L. 150. Dla trybunału sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym mającego rozpocząć posiedzenia dnia 9 marca 1876 o godzinie 9 przedpołudniem, zamianowani zostali prezydent c. k. sądu obwodowego Gustaw Knendich przewodniczącym, zaś c. k. radcy sądu krajowego Michał Rola Woszczyński, Nikodem Garbaczyński i Otton Koppel zastępcami przewodniczącego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Rzeszów 29 stycznia 1876.

(572 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4731. Gottfried Böhm z Janowa został uchwałą c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 15 stycznia 1876 l. 224 za bezwłasnowolnego uznanym i kurator dla niego w osobie p. Frydolina Roitberga z Koimic ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Wieliczka d. 23 stycznia 1876.

(601) **Ogłoszenie.**

L. 15. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy Gorzkowa dnia 11 lutego i dla gminy Krzeczowa dnia 18 lutego 1876 r. rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Bochnia dnia 2 lutego 1876.

(527 1—3) **Edikt.**

Nr. 3892. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Uścieczko wird zur Hereinbringung der ersiegten Forderung von 1080 fl. ö. W sammt den mit Beschluß vom 10 Februar 1875 Zahl 318 im Betrage von 4 fl. 10 kr. und der hiemit im Betrage von 7 fl. 62 kr. zugesprochenen Exekutionskosten die exekutive öffentliche Feilbiethung der in Uscieczko unter Cons.-Nro. 119 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, den Schuldnern Schmil Leib zweier Namen und Feige Eheleuten Grünberg eigenthümlichen Realität unter nachstehenden Bedingungen hiemit bewilliget, und zwar:

1) Gegenstand der Feilbiethung ist das zu Uscieczko unter Cons.-Nro. 119 gelegene, den Exekuten eigenthümlich gehörige, keinen Tabularkörper bildende aus harten Material erbaute Haus.

2) Als Ausrufspreis wird der nach dem Schätzungsakte gerichtlich erhobene Schätzungspreis im Betrage von 1000 fl. österr. Währung angenommen.

3) Zur Feilbiethung dieses Hauses werden zwei Termine, und zwar am 7 März 1876 und am 6 April 1876 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hierortigen Gerichtsgebäude mit dem Bedeuten bestimmt, daß dieses Haus im ersten Termine nur über oder wenigstens um, im zweiten Termine aber auch unter dem Schätzungspreise wird hintangegeben werden.

4) Jeder Kauflustige ist verpflichtet vor Beginn der Lizitation ein zehnperzentiges Vadium im Betrage von 100 fl. zu Händen der Lizitation im Baaren zu erlegen, welches dem Meistbiether in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Lizitationslustigen dagegen nach Beendigung der Lizitation zurückgestellt werden wird.

5) Der Ersteher ist verpflichtet gleich bei der Erstehung die Hälfte des Erstehungspreises zu erlegen, die zweite Hälfte dagegen, binnen 30 Tagen nach Zustellung des dem Lizitationsakt zur Wissenschaft des Gerichtes nehmenden Beschlußes zu Händen des Gerichtes um so sicherer zu erlegen, als widrigenfalls das Vadium und rücksichtlich die erlegte Hälfte des Erstehungspreises als verfallen angesehen und zur Feilbiethung dieses Hauses nur ein einziger Termin auf Gefahr und Kosten des kontraktbrüchigen Erstehers wird ausgeschrieben werden.

6) Dem Exekutionsführer steht das Recht zu, ohne das Vadium zu erlegen, als Kauflustiger mitzubiethen und seine Forderung mit dem Erstehungspreis zu kompariren.

7) Der Schätzungsakt kann in der h. g. Registratur eingesehen werden.

8) Die Uebertragungsgebühr zahlt der Ersteher; die Insertionsgebühr dagegen zahlt der Exekutionsführer gegen seinerzeitige Verrechnung derselben.

K. K. Bezirksgericht

Uścieczko am 28 Dezember 1875.

(503 1—3) **Edikt.**

Z. 6842. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kosow wird hiemit bekannt gemacht, daß im weiteren Executionszuge des h. g. Urtheiles von 5 April 1873 Zl. 231 zur Hereinbringung der von Samuel Jägerman ersiegten Summe von 222 fl. ö. W. sammt N. G. exekutive öffentliche Feilbietung der dem Schuldner Jury Maksymiuk gehörigen, zu Brustory sub C. Nr. 130 und 184 gelegenen Realität bewilligt und zu dieser Feilbietung drei Termine und zwar am 3 März, 3 April und am 3 Mai 1876 jedes Mal um 9 Uhr Vormittags anberaumt, bei deren ersten und zweiten diese Realität nur um oder über dem Schätzungswerthe, beim dritten aber auch unter demselben an den Meistbiethenden unter folgenden Bedingungen hintangegeben werden:

1) Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth per 1000 fl. ö. W. angenommen.

2) Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreises als Vadium zu Händen der Lizitationskommission zu erlegen, welche Summe dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den Kauflustigen aber zurückgestellt werden wird. — Die übrigen Lizitations-Bedingungen und der Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Wozu Kauflustige eingeladen werden.

Kossów am 24 Oktober 1875.

(633) **Ogłoszenie.**

L. 4546. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem iż na dniu 25 stycznia 1876 przy firmie „Galicyjskie Towarzystwo akcyjne dla rektefikacyi nafty" w rejestrze handlowym uwidocznionem zostało, że to Towarzystwo na walnem zgromadzeniu z dnia 7 grudnia 1875 uchwaliło likwidacyę i wybrało na likwidatorów pp. Ignacego Frankowskiego c. k. notaryusza w Przemyślu, Edwarda Simona bankiera we Lwowie i Ignacego Łukasiewicza, właściciela dóbr w Chorkowie zamieszkałego, tudzież na zastępców likwidatorów p. Piotra Miączyńskiego i Jana Chylińskiego we Lwowie z tem, iż likwidatorowie upoważnieni są do podpisywania powyższego Towarzystwa w ten sposób, iż pod napisem lub stampilią: „Galicyjskie Towarzystwo akcyjne dla rektyfikacyi nafty w likwidacyi" dwaj likwidatorowie lub jeden z nich i zastępca podpisy swe umieszczają; tudzież do przyjmowania wszystkich spraw likwidacyi według 5 rozdziału, 1 tytułu księgi ust. handl. a w szczególności według art. 137 tejże ustawy i do wszystkich czynności w myśl §. 1008 ust. cyw.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 28 stycznia 1876.

(652 1—3) **Edykt.**

L. 231. Podaje się do wiadomości, że na rzecz Jakóba Friedmana pto 625 złr. w. a. z pn. w Sądzie tutejszym odbędzie się dnia 2 marca 1876 i 6 kwietnia 1876 każdą razą o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności Jakóba Dziedziny pod l. 34 w Rytrze.

Cena wywoławcza wynosi 1131 złr. a. w. wadyum 114 złr. w. a.

Warunki licytacyi można w sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Stary Sącz 26 stycznia 1876.

(651 1—3) **Edykt.**

L. 8185. C. k. Sąd powiatowy w Nowymtargu zawiadamia Katarzynę Chrobak, Józefa Chrobaka i Maryannę Chrobak o śmierci ich ojca Jakóba Chrobaka z Gronkowa i wzywa ich by w przeciągu jednego roku od daty tego ogłoszenia oświadczenie do spadku wnieśli w przeciwnym razie spadek pertraktowanym będzie z dziedzicami którzy się zgłosili i kuratorem Janem Zarębczanem.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowytarg dnia 20 grudnia 1875.

(446 1—3) **Edykt.**

L. 3688. C. k. Sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 200 złr. a względnie 187 złr. 51 ct. z pn. odbędzie się w tutejszosądowem zabudowaniu w dniach 22 marca, 26 kwietnia i 30 maja 1876 każdą razą o godzinie 9 rano publiczna sprzedaż realności pod l. kons 222 w Kutach położonej, Kostyna Bodnaruka własnej, ze wszystkiemi do tej realności należącemi w protokole zastawnego opisu z dnia 8 grudnia 1869 r. opisanemi gruntami i innemi przynależytościami pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się kwotę 400 złr. w. a.;

2. Wadyum wynosi 40 złr. w. a.

3. Przy pierwszych dwóch terminach będzie realność powyższa tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną;

4. Po prawomocności aktu licytacyjnego nabywca obowiązany będzie całą cenę kupna wliczając w nią zakład 40 złr. w. a. złożyć do depozytu sądowego w przeciągu dni 30.

Resztę warunków i akt szacunku można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kuty dnia 12 czerwca 1875.

(638 1—3) **Edykt.**

L. 1504. Samborski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Jana Witwickiego Floka i Prokopa Witwickiego, że na prośbę Wacława Maryana d. im. Mazarakiego przyzwolił na przeprowadzenie ku wiecznej pamięci dowodów ze świadków w sporze o uznanie go za właściciela części dóbr Roztoczki w tabuli krajowej na imię Jana i Prokopa Witwickich zapisanych — o zaintabulowanie go za właściciela tychże części dóbr Roztoczki, przeciw nim wytoczyć się mającym i dotyczącą uchwałą doręczył ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Kohnowi— którego zastępcą jest adwokat dr. Ehrlich.

Sambor dnia 1 lutego 1876.

(639 1—3) **Edykt.**

L. 1508. Samborski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niwiadomego Jana Młynskiego, że na prośbę Wacława Maryana Mazarakiego przyzwolił na przeprowadzenie ku wiecznej pamięci dowodn ze świadków w sporze o uznanie i intabulowanie go za właściciela części dóbr Roztoczki dom. 61 pag. 9 tudzież przyznania mu własności kapitału indemnizacyjnego tej części w kwocie 493 złr. 10 ct. m. k. z wszystkiemi z procentami i rentami — przeciw niemu wytoczyć się mającym — i doręczył dotyczącą uchwałę ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Konowi — którego zastępcą jest adw. dr. Ehrlich.

Sambor dnia 1 lutego 1876.

(603 3—3) **Edykt.**

L. 6051. Celem ściągnięcia pretensyi Nikodema Hulaka w kwocie 70 złr. 14 cnt. w. a. z przn., przedsięwziętą zostanie w dniach 25 lutego, 21 marca i 24 kwietnia 1876, każdym razem o godzinie 10ej przed południem, w biurze tutejszego Sądu Nr. 2 przymusowa publiczna sprzedaż połowy ogrodu Nr. top. 171 w Folwarkach małych położonego, spadkobierców ś. p. Ignacego Lachowicza własnej, na 84 złr. 50 ct. a. w. ocenionego.

Cena wywołania 84 złr. 50 ct. a. w.

Wadyum 8 złr. 45 cnt. w. a.

Na trzecim terminie połowa wspomnianego ogrodu i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych jakoteż akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

O czem się zawiadamia chęć kupienia mających, tudzież wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, jakoteż tych, którzyby po dniu 24 czerwca 1875 do hipoteki sprzedać się mającej połowy ogrodu weszli, ostatnich z tem, że dla nich adwokat dr. Weisstein z Brodów kuratorem ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody dnia 20 grudnia 1875.

(547 2—3) **Edykt.**

L. 4285. Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 150 złr. w. a., odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Piotra Radyka w Łodynie Nr. 25, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, a to: 19 kwietnia, 4 maja i 17 maja 1876 r. o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 600 złr. a. w.

Zakład 60 złr. a. w.

Bliższe warunki i protokół opisania leżą w registraturze do przejrzenia.

Ustrzyki dolne dnia 20 grudnia 1875.

(549 3—3) **Edykt.**

L. 4287. Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 150 złr. a. w., odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Iwana Kozopasa w Łodynie Nr. 39, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, a to: dnia 24 maja, 6 czerwca i 21 czerwca 1876 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 300 złr. a. w.

Zakład 30 złr. a. w.

Bliższe warunki i protokół opisania leżą w registraturze do przejrzenia.

Ustrzyki dolne dnia 20 grudnia 1875.

(637 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 8504. W skutek uchwały c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z 9 listopada 1875 L. 14084, c. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie otwiera niniejszem na żądanie p. Macieja Małeckiego do ruchomego, gdziekolwiek się znajdującego i do nieruchomego w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdującego się majątku Julii hr. Krasickiej w Sędziszowie zamieszkałej, konkurs i ustanawia komisarzem konkursowym c. k. radcę Sądu krajowego p. Szmydzińskiego, tymczasowym zarządcą masy adw. dra Rybickiego i wzywa wszystkich wierzycieli, aby na terminie 17 lutego 1876 o godzinie 10 z rana w c. k. Sądzie tutejszym wraz z dokumentami ich pretensye uwierzytelniającemi, celem postawienia wniosków względem zatwierdzenia dotychczasowego lub zamianowania nowego zarządcy masy i tegoż zastępcy, tudzież celem wyboru wydziału wierzycieli, stanęli.

Dalej wzywa c. k. Sąd obwodowy tych, którzyby przeciw wspólnej masie konkursowej jako wierzyciele wystąpić chcieli, aby swe pretensye nawet w tym razie, jeżeli względem nich spór się toczy, do 3go kwietnia 1876 w c. k. Sądzie tutejszym stosownie do przepisów ordynacyi konkursowej, pod skutkami tąż ordynacyą zagrożonemi, zgłosili i takowe przy terminie likwidacyjnym, który się na 14 kwietnia 1876 o godz. 9 rano w c. k. Sądzie tutejszym ustanawia, likwidacyi i oznaczenia pierwszeństwa poddali.

Na ogólnym terminie likwidacyjnym stawającym wierzycielom, którzy swe pretensye zgłosili, przysłuża prawo przez wybór w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby ostatecznie powołać.

Wierzyciele, którzy poza siedzibą c. k. Sądu tutejszego mieszkają, winni są w zgłoszeniu swych pretensyj wskazać zarazem pełnomocnika tutaj mieszkającego, któremuby dalsze uchwały doręczane być mogły, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowionoby na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora dla nich.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Rzeszów 3 lutego 1876.

(650 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 7246. C. k. Sąd powiatowy w Kętach zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Kozy dnia 11 lutego 1876 rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Kęty dnia 5 lutego 1876.

(615 2—3) **Edykt.**

L. 28966. W sprawie Magistratu miasta Krakowa o uprzątnienie pustką uznanej realności pod L. 183 dz. VIII, dozwolił c. k. Sąd krajowy uchwałą z dnia 17 grudnia 1875 L. 28966 oszacowanie realności powyższej i ustanowił dla niewiadomych z miejsca pobytu współwłaścicieli realności oszacować się mającej Chaima Weichsel, Chaji Scheinol Lazar, Feigle Lazar i Scholem Kirscha kuratorem adwokata Blatteisa, z substytucyą adwokata Rosenblatta, o czem się tychże celem strzeżenia praw ich zawiadamia.

Kraków 17 grudnia 1875.

(548 —3) **Edykt.**

L. 4286. Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 150 złr. a. w., odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Danka Fencyka w Łodynie Nr. 49, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, a to: 19go kwietnia, 4go maja i 17go maja 1876 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 400 złr. a. w.

Zakład 40 złr. a. w.

Bliższe warunki i protokół opisania leżą w registraturze do przejrzenia.

Ustrzyki dolne dnia 20 grudnia 1875.

(544 2—3) **Edykt.**

L. 4282. Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 100 złr. austr. wal. odbędzie się w Sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Fedia Leszczyszaka w Bandrowie Nr. 34, ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, a to: 8 marca, 22 marca i 5 kwietnia 1876 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 300 złr. w. a.

Zakład 30 złr. a w

Bliższe warunki i protokół opisania leżą w registraturze do przejrzenia.

Ustrzyki dolne dnia 20 grudnia 1875.

(535 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3688. W sprawie egzekucyjnej Wojciecha Sobolewskiego przeciw Antoniemu Czekuryn o zapłacenie kwoty wekslowej 48 zł. w. a. z pn. odbędzie się licytacya połowy realności pod l. k. 27 w Lachowcach położonej na 70 zł. w. a. oszacowanej ciała tabularnego niestanowiącej, na dniu 22 marca 1876 na dniu 19 kwietnia i na dniu 17 maja 1876 r. każdą razą o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 70 zł. wadyum 7 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego

Bohorodczany 30 października 1875.

(608 2—3) **Edykt.**

L. 2134. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni niewiadomym z życia i miejsca pobytu Siekierzyńskim względnie ich spadkobiercom z życia i miejsca pobytu nieznanym, że o wykreślenie z części dóbr Przemysłów sumy 1000 zł pol. Dom. 3 pag. 399 n. 3 on ciążącej, dnia 13 stycznia 1876 do l. 2134 Celestyna z Obniskich Hulimkowa pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego pozew do pisemnego postępowania dekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu Siekierzyńskich względnie ich spadkobierców nie jest wiadome a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata Dr. Szwedzickiego z substytucyą adwokata Dr. Popławskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 22 stycznia 1876.

(604 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 18. Do likwidacyj pretensyj zgłoszonych do masy konkursowej Eideli Wolfang, wyznaczam termin ogólny na 25 lutego 1876 o 9ej godzinie rano, w kancelaryi tutejszego c. k. Sądu powiatowego.

Jaworów 25 sierpnia 1875.

C. k. Sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy

Schmidt.

(488 2—3) **Edykt.**

L. 9481. C. k Sąd obw. w Rzeszowie podaje niniejszem do wiadomości, że Hana Rojza 2 im. Hercogowa tak we własnem jakoteż w imieniu małoletnich Freidy Ryfki 2 im. i Estery Hercogównów, przeciw Cirli Mundowej i Mojżeszowi Mundowi o zapłacenie 189 złr. w. a. pod dniem 29go grudnia 1875 do L. 9481 do tutejszego Sądu pozew wniosła, na który do rozprawy sumarycznej termin na dzień 2 marca 1876 o 9 godzinie przed południem wyznaczono.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu współpozwanego niewiadome, zatem na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Bindera, z zastępstwem adw. dra Alsa, z którym rozprawa przeprowadzoną zostanie.

Wzywa zatem Sąd Mojżesza Munda, aby przed terminem o miejscu swego pobytu Sądowi doniósł, lub do kuratora się zgłosił i temuż środki obrony dostarczył, inaczej złe skutki z zaniedbania tej ostrożności wynikłe sam sobie przypisze.

Rzeszów dnia 30 grudnia 1875.

(489 2—3) **Edykt.**

L. 6345. cyw. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu uwiadamia Julię hr. Ciechońską, iż równoczesną uchwałą poleca się tejże na żądanie Lucyny Cybulskiej, aby na zabezpieczenie pretensyi tej ostatniej w kwocie 14810 złr. 88 cnt. w. a. z reszty ceny kupna dóbr Zagórzany, u nabywczyni tychże dóbr zalegającej, złożyła kwotę 15000 złr. w. a. w 14 dniach do depozytu Sądu obw. w Nowym Sączu pod rygorem relicytacyi, i że pod tym samym rygorem i w tymże terminie ma Julia hr. Ciechońska procenty od reszty ceny kupna zaległe, a zapadłe 13go grudnia 1874 i 13 czerwca 1875, do depozytu tutejszego Sądu złożyć.

A gdy miejsce zamieszkania Julii hr. Ciechońskiej niewiadome, przeto uwiadamia się ją przez edykt niniejszy i do rąk kuratora ustanowionego w osobie adwokata dra Kapiszewskiego w Gorlicach, z podstawieniem adwokata dra Żelechowskiego w Limanowy.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Nowy Sącz dnia 15 stycznia 1876.

(616 3—3) **Edykt.**

L. 1656. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 r. obowiązuje, znajdujący się majątek p. Izaka Künstlich, właściciela handlu towarów bławatnych w Zmigrodzie, i mianuje p. c. k. sędziego powiat. Kazimierza Zarębę w Zmigrodzie komisarzem konkursowym z poleceniem, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się pana c. k. notaryusza Floryana Minkusiewicza w Dukli, z zastępstwem adw. dr. Regera w Przemyślu i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie 10 lutego 1876 o 9 godz. przed południem z dowodami swych wierzytelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy i tegoż zastępcy lub wyboru innego zastępcy masy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, w obec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej wyznacza się termin do dnia 10 marca 1876, w którym to terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w Sądzie tutejszym albo też w c. k. Sądzie powiatowym w Zmigrodzie a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie likwidacyjnym, który się na 20 kwietnia 1876 wyznacza, winni wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wykazać. Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje Sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety Lwowskiej.

Przemyśl 3 lutego 1876.

Doniesienia prywatne.

L. 221. (663)

Ogłoszenie.

Stosownie do §. 30 Ustawy o reprezentacyi powiatowej zostały rachunki z przychodów i rozchodów kasy powiatowej za rok 1875 do wolnego przejrzenia przez opodatkowanych z dniem dzisiejszym w biórze Wydziału Rady powiatowej wyłożone co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Rzeszów dnia 1 lutego 1876.

Z Wydziału powiatowego.

za prezesa: **Towarnicki.**

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.